

satire **12 SPRÆNGFARLIGE TEGNINGER**
6 Se dem før din næste

rom og cola **JOMFRUFEST MED LAM**
11 Fest, når det er bedst

portræt **CONNIE SAVNER DEADLINE**
21 Miljøministeren elsker journalistik

Bombetrussel

Syv praktikanter fra DJH begyndte på Jyllands-Posten dagen efter den første bombetrussel. Illustreret Bunker bringer en beretning fra dagen **20**

Tekst | Jens Sillesen

DISKRIMINATION

Åbenlys kønsdiskrimination på panikdagen

Studerende bliver ulovligt valgt fra til praktikpladser på grund af køn. DJ raser

”Der er intet i vejen med dine faglige kvalifikationer, men vi foretrækker altså at få en mandlig praktikant.”

Det var den besked, Christel Damsbo-Madsen fik fra Arla Foods på panikdagen i april 2005. Christel syntes, at samtalen var gået godt, men Arla fortalte, at der var så mange kvinder på redaktionen, at de syntes, de trængte til en fyr.

Christel føler sig frustreret over at blive vraget ud fra køn.

”Jeg kan jo ikke gøre noget ved, at jeg ikke er en dreng. Jeg kunne selvfølgelig få en operation, men det er måske lige lidt meget at gøre for at få en praktikplads,” siger Christel med et smil.

Christel fik en anden praktikplads i seks måneder, men oplevede igen i oktober at blive valgt fra på sit køn.

”Jeg tænkte, at det kunne bare ikke passe. Ikke én gang til,” fortæller Christel.

Denne gang var det HK/Kommunalbladet, der lod en mandlig studerende komme foran i køen.

Udbredt fænomen

Illustreret Bunker kontaktede de studerende på 5. semester og fik i alt fem tilfælde, tre kvindelige og to mandlige, hvor en studerende direkte har fået at vide, at praktikstedet foretrak en af det modsatte køn.

Praktikvejleder Pia Færing

fortæller, at hun har talt med praktikstederne fra panikdagen i oktober. 12-15 af disse gav over for Pia Færing udtryk for, at de syntes, de kom hjem med for mange piger i foråret, og de derfor denne gang kom for at ansætte en mandlig studerende. De ansatte dog i flere tilfælde en kvindelig studerende.

Forarget fagforening

Det er en løsning, som skaber forargelse hos Dansk Journalist-

forbunds (DJ) næstformand, Fred Jacobsen, der også er medlem af DJ's ligestillingsudvalg.

”Jeg er chokeret over, at det foregår i 2006. Det er lovstridigt og åbenlys diskrimination. Man kan ikke sortere efter køn. Det er usmageligt.”

fortsættes

3

LEDER

Tekst & Foto | Jonathan Bjerg Møller

SHORT STORY

Der er ingen gennemført dumme svin i den nye redaktion

Lad os begynde på en frisk.

På sidste semester startede den gamle redaktion en debat om den nye førstedelsreform. Eller rettere: et slagsmål. Påstanden om, at skolen bevægede sig væk fra princippet om "learning by doing", udløste et ramaskrig blandt ledere og undervisere på DJH. Og det, der efterfølgende udspillede sig på avisens debatsider, var ikke et kønt syn. Det var heller ikke gavnligt for hverken avisen eller skolen.

Lad os droppe den smålige pegen-fingre-retorik og få en saglig debat!

Danmark er i øjeblikket epicentrum for den største mediepolitiske skandale i verdenshistorien. Debatten, der begyndte med 12 tegninger, er for længst blevet af en langt mere principiel karakter med afgørende væsentlighed for journalister – og ikke mindst journaliststuderende. Det er os, der i fremtiden skal tage stilling til ytringsfriheden.

Er den i fare? Eller udgør den i sig selv en fare?

Verden er i dag en global landsby. Hvis man afprøver grænser i Danmark, skal man være klar over, at det snildt når ud til omverdenen. Derfor skal ytringsfrihed ledsages af kritisk sans, ansvar og bevidsthed om fremmede kulturer. Man kan ikke stille spørgsmålstegn ved dens juridiske berettigelse. Men den skal bruges varsomt og ikke for enhver pris.

Det levede JP ikke op til, og set i det lys kan man til dels stille avisen til ansvar for februar-begivenhederne.

Vi har opfordret en håndfuld ledere og undervisere på DJH til at komme med deres mening om Muhammed-tegningerne. Deres indlæg kan læses på side 8.

I forbindelse med Muhammed-sagen besluttede vi desuden – som en spøg – at bringe tolv tegninger af Rektor Kim Minke – se side 6-7. Det var på ingen måde ment som nogen kritisk kommentar. Men da vi på et introduktionsmøde med de nye studerende bad dem om at lave tegningerne, var der én, der sagde: "Hvordan? Vi aner jo ikke, hvordan han ser ud!"

Selv nu, tre uger efter studiestart, har de nye studerende endnu ikke mødt deres rektor. Velkommen til DJH! Det skaber undren – og ikke blot på første semester. Vi andre ser ham jo også yderst sjældent. Det kommer blandt andet til udtryk ved, at halvdelen af tegnerne, som tæller repræsentanter fra 1.- 2.- og 3. semester, uopfordret vælger at karikere Kim Minke som den anonyme rektor. Det er uheldigt med en rektor, der mest arbejder i kulissen og som studerende aldrig ser – også fordi Journalisthøjskolen efterstræber mere synlighed i øvrigt.

Vi forventer ikke, at Kim Minke skal være fast gæst i Fredagsbaren eller spille med på skolens fodboldhold. Vi ved godt, han har travlt med at pleje skolens interesser udadtil. Vi betvivler ej heller hans kompetencer som rektor. Men det ville være rart at se lidt mere til ham.

ib@mail.djh.dk

København.

Klokken er lidt over ét på en fredag eftermiddag. Modeugen er godt igang, og et af de cirka 20 shows, der finder sted gennem fire dage, er næsten klar til catwalken. Tøjet har fået de sidste rettelser. Scenen er klar, og de inviterede gæster venter ovenpå. Der er mindre end en time til, at Ivan Grundahls modeshow går igang på Jazzhouse.

Backstage skifter modelerne tøj, mens champagnen flyder.

“ Når nogen siger, at sådan ville vi aldrig gøre med Jesus - så genudsend lige Monty Pythons Life of Brian ”

– Oluf Jørgensen om Muhammed-tegningerne.

illustreret bunker

danmarks journalisthøjskole
olof palmes allé 11, 8200 århus n
ib@mail.djh.dk
www.illbunker.dk
mobil 61 65 80 12

redaktionen

peter eggert vesterlund (ansv.) eggert@mail.djh.dk
jakob m. volf jmvolf@mail.djh.dk
pia damsgaard bach pbach@mail.djh.dk
casper j. høygård jernholm@mail.djh.dk

kasserer

peter eggert vesterlund
eggert@mail.djh.dk

annoncer

pia damsgaard bach
pbach@mail.djh.dk
29 91 87 01

billedredaktører

uffe weng
thomas larsen
uffeweng@mail.djh.dk
thomasfl@mail.djh.dk

bagsiden

eskil Jefsen
david Neerup Mandel
bagsiden@mail.djh.dk

illustrationer

stine spedtsberg spedtsberg@mail.djh.dk

stud.århus-ansvarlig

anders lai anderlj@mail.djh.dk

oplæg

1700 eksemplarer 9 gange årligt.
illustreret bunker uddeles til studerende og ansatte ved djh, til danske redaktioner og deres praktikanter samt til journaliststuderende på sdu og ruc.
citater, billeder og andet materiale fra bladet må kun bringes med udførlig kildeangivelse

tryk

otm avistryk herning-ikast

97 15 66 00

udgivelse

23. februar 2005
9. årgang nr. 1 - 1. oplæg

næste udgave

idéudvikling tirsdag d. 28. februar kl. 15.00.
illustreret bunker udkommer næste gang d. 23. marts.
deadline for artikler, annoncer og debatindlæg er den 15. marts.

INDENFOR

Tekst | Jakob M. Volf Foto | Christian Als Collage | Thomas Larsen

FUSION

DJH og Den Grafiske Højskole vil fusionere

Journalisthøjskolen vil fra 2007 være smeltet sammen med Den Grafiske Højskole i København, som fremover skal samarbejde om at lave forløb og udvikle helt nye medieprodukter – hvis ellers Bertel Haarder giver dem lov

Den 1. januar 2007 skal Danmarks Journalisthøjskole og Den Grafiske Højskole i København smelte sammen i det nye 'Center for Medier og Journalistik'. Det besluttede bestyrelserne på et møde i efteråret, hvor de diskuterede fordele og ulemper ved en fusion – og fandt flest fordele.

Vil lave nye medier

Rektor på DJH Kim Minke vurderer, at der inden for et år efter fusionen vil være udviklet fællestilbud for de to skoler.

"Det længste, vi vil kunne levere som samlepakke, er et fag- eller mediespeciale, men i første omgang arbejder vi på mindre fælles forløb, hvor begge skoler kan bidrage med noget. Organisationsteori og begyndende ledelseskompetencer er på tegnebrættet."

Men Minke har ambitioner om mere end begyndende ledelse.

"Vi kommer med ideer til indhold og Den Grafiske Højskole har ideer til design og

æstetik. Hvis vi kan få fingre i nogle udviklingsmidler kan det måske medføre helt nye medieprodukter eller måder at bruge medier på, som ingen har tænkt på endnu – ligesom man for et par år siden ikke havde tænkt på at kunne downloade tv og tage det med i bussen."

Ikke flere flytninger

Selvom der kommer tilbud om fælles forløb, vil DJH's betonhjem blive liggende i Århus, ligesom Den Grafiske Højskole bliver ved med at bo i København. Det lyder umiddelbart som en risiko for, at DJH-studerende bliver sendt endnu mere i pendulfart til København, end tilfældet er i dag. Men Kim Minke lover, at ingen skal flytte mere. Nogle måske endda mindre.

"Det vil aldrig blive tvunget at tage noget i København. Hvis det gør noget, tror jeg, det minimerer antallet af flytninger, fordi nogle ikke vil finde det nødvendigt at flytte tilbage til Århus efter praktikken."

SAMMENS MELTNING | Den Grafiske Højskole og DJH har bedt om lov til at fusionere fra januar 2007

Haarder kan spolere alt

I den pressemeddelelse, som DJH udsendte den 21. december, stod der ikke noget 'vil' i rubriken som i denne artikel. Meddelelsen lød blot 'Journalisthøjskolen og Den Grafiske Højskole fusionerer'. Altså et faktum.

"Det var en journalistisk forkortelse," siger Kim Minke.

Det er nemlig slet ikke sikkert, at skolerne får lov at fusionere.

Undervisningsministeriet og Globaliseringsrådet planlægger at samle de mellemlange videregående uddannelser (MVU) i 6-8 regionale 'højskoler for videregående uddannelser'. Og hvis det bliver en realitet, ligger DJH og

Den Grafiske Højskole for langt fra hinanden.

Blowin' in the wind

De to skoler har allerede postet en ansøgning om fusionstilladelse. Men det er ørkesløst at diskutere fusionen i detaljer, så længe skolerne ikke ved, om de får lov til at gennemføre den. Derfor har rektor på DJH Kim Minke indtil videre lagt planen op på hylden med drømme, mens han og rektoren på Den Grafiske Højskole, Anne Marie Wivel, venter på svar fra ministeriet.

"Vi ansøgte selvfølgelig, fordi vi troede på at få lov. Men vores fusion kan drukne i Undervisningsministeriets planer, fordi vi ligger på tværs af regioner. Og lige nu aner vi ikke, hvilken vej vinden blæser," siger Kim Minke.

Journalisthøjskolen må sandsynligvis vente til april med at få svar på ansøgningen om fusion.

jmvolf@mail.djh.dk

Tekst | Jens Sillesen Foto | Uffe Weng

PRAKTIKDISKRIMINATION

-FORTSAT FRA FORSIDEN Anne Marie Nemeth, jurist hos DJ, bekræfter, at brug af køn som en kvalifikation er en klar overtrædelse af ligebehandlingsloven i Danmark.

Straffen for overtrædelsen vil sandsynligvis være, at praktikstedet skal betale den studerende en bøde, men DJ har endnu aldrig fået nogen dømt i sådanne sager, da det som regel er påstand mod påstand.

Indrømmer ulovlighed

Mette Schouby fra kommunikationsafdelingen i Arla er med til praktikantsamtalerne og mener ikke, at de har brugt køn i udvælgelsen af journalistpraktikanter, selv om de har en stor overvægt af kvinder i afdelingen. De er mere gået efter noget, der var anderledes end de profiler, de havde i forvejen.

Til gengæld indrømmer praktikantvejleder Mette Mørk fra Kommunalbladet, at de har givet kønnet som begrundelse i afslaget over for Christel. Hun fortæller, at de havde to gode ansøgere og valgte den mandlige praktikant, da han passede bedre ind i mixet. Hun henviser til, at de nu er tre af hvert køn, og at

de foregående fem gange har de haft kvindelige praktikanter.

"Begrundelsen med kønsfordelingen holder ikke. Køn kan kun bruges i helt specielle tilfælde, og jeg kan ikke se, at disse kan forekomme inden for journalistik," siger Anne Marie

Nemeth. Det er for eksempel steder som centre for voldsramte kvinder, hvor kønnet kan bruges som ansættelses kvalifikation.

Anne Marie Nemeth erkender, at man ikke kan lave sindelagskontrol, og det derfor er umuligt at forhindre, at der

foregår udvælgelse ud fra køn. Derfor er det også umuligt for de studerende at se, om de reelt spilder en ansøgning på en praktikplads, de har meget svært ved at få.

Christel mener, at det er svært for den enkelte studerende at

gøre noget, men foreslår, at man spørger praktikstederne, om de har nogle præferencer, når man er til åbent hus og ellers ser på hvem, de har ansat før.

Dårlige undskyldninger

Pia Færing mener, at det i virkeligheden drejer om, at praktikstederne vælger en let løsning, når de skal give afslag. I stedet for at give en reel begrundelse, der bunder i de studerendes faglige kvalifikationer, så vælger de en, de studerende ikke er herre over.

En løsning der måske er lettere for praktikstederne, men ikke hjælper de studerende. Christel ville foretrække at få direkte besked, hvis det virkelig blot er en dårlig undskyldning:

"Hvis jeg fik at vide, hvilke faglige kvalifikationer, jeg blev sorteret fra på, så kunne jeg forbedre dem og møde stærkere op næste gang," siger hun.

Det bliver dog ikke aktuelt for Christel, da hun har fået praktikplads for de sidste 12 måneder og ikke skal igennem panikdagen igen.

KØNSKAMP | Nogle foretrækker drenge, andre kan bedre lide piger. Det gælder også praktikstederne

sillesen@mail.djh.dk

Rettelse

En fejl har sneget sig ind i artiklen 'Bedre grundlag for debat' i sidste nummer af Bunkeren. Det var 78,2 procent af dem, der havde fået praktikplads i første runde, og 44 procent af dem, der ikke havde fået praktikplads i første runde, der havde svaret. Undersøgelsen blev foretaget på 3. semester. Samtidig skal vi gøre opmærksomme på, at gennemsnittet ved 1. årsopgaven for dem, der fik praktikplads i første runde, var på 8,3. Se hele undersøgelsen på www.kajnet.dk.

Rektor skal søge sit eget job

Når rektor Kim Minkes kontrakt udløber til oktober, vil DJHs bestyrelse slå hans stilling op. "Jobbet som ny overordnet chef kan indeholde mange andre ting end i dag. Det er bestyrelsens opgave at finde ud af, hvilke kompetencer der er brug for," siger Journalisthøjskolens bestyrelsesformand, Lisbeth Knudsen, til Journalisten. Kim Minke har været rektor på DJH i 12 år. Den nye jobbeskrivelse bliver afgørende for, om han søger sin stilling igen.

pbach@mail.djh.dk

USA's ambassadør på DJH

USA's ambassadør i Danmark, James P. Cain, besøgte DJH den 23. februar. Han taler i Frøberts Auditorium om den amerikanske udenrigspolitik og Muhammedtegningerne. James P. Cain har været ambassadør i Danmark siden august 2005, hvor han ankom til landet med sin kone og to døtre. Ambassadøren er tidligere lobbyist for flere energiselskaber og var i 2004 regionalformand for Bush-Cheneys valgkampagne.

pbach@mail.djh.dk

DJH i seng med fjenden

Århus Universitet, DJH og SDU går i samarbejde om at lave en kandidatgrad i journalistik i Århus. Hvis projektet bliver godkendt af Videnskabsministeriet, kan de første studerende starte på uddannelsen til september 2006 eller i 2007. Uddannelsen henvender sig både til uddannede journalister fra DJH og til bachelorer fra universitetet. Det tager to år at blive cand. public., som uddannelsen kommer til at hedde.

pbach@mail.djh.dk

Ingen mediejoura – ingen løsning

En håndfuld elever på andet semester ved ikke, hvad de har i vente. De har nemlig haft orlov og er nu kommet tilbage på den nye første del. Her har alle haft mediejoura - bortset fra dem

"Problemet med at skifte over til den nye studieordning er mediejoura. Jeg har endnu ikke noget overblik over, om der er andre problemer, men det tager vi, som det kommer," siger studieleder Solveig Schmidt.

På den gamle studieordning havde de studerende mediejoura på tredje semester i modsætning til nu, hvor mediejoura ligger på første semester.

"Jeg vidste godt, at studieordningen var ved at blive lavet om, men jeg havde ingen idé om, hvad det ville indebære," siger Mikkel Andersen.

Ligesom Mikkel Andersen er Signe Svith From lige startet på andet semester efter et halvt års orlov.

24 studerende i klemme

Hverken Mikkel eller Signe ved, hvad der skal ske, og de har ingen ide om, hvordan skolen har tænkt sig at løse problemet med deres manglende mediejouraundervisning.

Men det ved skolen sådan set heller ikke.

"Vi har ikke vedtaget noget endnu, for vi ville vente og se, hvor stort et problem det egentlig ville blive," fortæller tidligere studieleder Lars Bjerg.

Et problem er det imidlertid blevet. I alt 24 studerende er kommet i klemme mellem den gamle og den nye forstedel.

Flertallet af dem er elever, der holder orlov mellem andet og tredje semester netop nu. Dem har skolen fundet en mulig løsning til. De har modtaget et tilbud om at følge tredje semesters mediejouraforløb til foråret og gå til eksamen sammen med dem.

Men elever som Mikkel og Signe, der skal tage andet semester nu, kan ikke bare tage en måneds undervisning ud af

kalenderen.

DJH må godt gøre ondt

"En mulighed er, at deres forløb vil blive planlagt uden for skoletiden. Ikke nødvendigvis om aftenen, men i en periode uden undervisning. Måske i august inden studiestart," foreslår studieleder Solveig Schmidt.

Hun fortæller, at forløbet i så fald vil blive meget komprimeret, men eleverne har krav på et forløb, der ligner det, de andre har haft.

Hvis den løsning ikke kan accepteres af de studerende, er der ifølge Lars Bjerg kun én anden udvej.

"Hvis de studerende siger, at det er fandeme ikke godt nok til mig, så må de i sidste ende blive et halvt år forsinket. Det er ikke et krav til skolen, at det ikke må gøre ondt."

Ingen oplysning

Der er endnu ikke truffet nogen endelig afgørelse om mediejouraen, og de studerende sidder hen i uvished.

"Der har været dårlig information fra skolen om, hvad der egentlig er blevet ændret," siger Signe.

"Jeg har absolut intet hørt om nogen løsninger," fortæller Mikkel.

Ingen af dem har fået nogen oplysninger omkring, hvad der skal ske med mediejoura.

Den manglende information bekræftes af studieadministrator Karin Degn Andersen. Hun siger, at grunden er, at der simpelthen ikke har været noget at informere om, for den endelige løsning er ikke fundet endnu.

Ifølge tidligere studieleder Lars Bjerg, er der ingen grund til bekymring.

"Vi redder roven på dem, der

TABT? | Mediejoura er flyttet fra 3. til 1. semester. Et problem, hvis man springer til den nye 1. del.

er kommet i klemme. Selvfølgelig gør vi det."

I følge den nye studieleder, Solveig Schmidt, kan man ikke forvente, at komme gnidningsløst tilbage på DJH efter at have været væk fra studiet.

"Livet går ikke i stå, fordi man af en eller anden grund laver et lille zigzag i sit uddannelsesforløb. Man må være forberedt

på, at risikoen er der for, at tingene har ændret sig, mens man har været væk," siger hun.

Med den nye forstedel har tingene ændret sig på flere punkter, og problemer er opstået i kølvandet. Men løsningerne lader altså fortsat vente på sig.

spedtberg@mail.djh.dk
christinaj@mail.djh.dk

MEDIEJURA FLYTTER SEMESTER

- Den 1. september 2005 begyndte de de første studerende på den såkaldt 'nye forstedel', som består af semestrene inden praktik
- For studerende, der hopper fra den gamle til den nye forstedel, er det største problem mediejouraforløbet, som de risikerer at måtte vente et halvt år for at få
- Problemet opstår, fordi mediejoura på den gamle forstedel ligger på 3. semester, mens det på den nye forstedel ligger allerede på 1. semester

TA' BUSSEN - LINIE 888

KUN 120 KR.

For studerende og seniorer fra mandag til torsdag

ÅRHUS
ROSKILDE
KØBENHAVN

Rejsetid ca. 3 timer
Afgang fra Århus
rutebilstation

Tlf. 70 210 888

Online booking:

www.linie888.dk

Abildskou A/S

Tekst | Thomas Hartz-Olsson Foto | Thomas F. Larsen

REEKSAMEN

Identisk prøve til reeksamen

4. januar fik 39 studerende sig en overraskelse. Reeksamen, de netop var trådt ind til, var en tro kopi af den prøve, de første gang var blevet præsenteret for

Illustreret Bunker kunne før jul berette om næsten en tredjedel dumpere til sprogtesten i slutningen af november. I starten af januar fik disse lov til at gå op igen – og endda svare på de samme spørgsmål. For prøven var helt identisk med den, der blev besvaret til den oprindelige eksamen.

”Folk var overraskede over, at det var den samme prøve. Jeg ved ikke, om de ikke har haft tid eller, hvad der er sket. Men den generelle holdning var i hvert fald, at det var for dårligt,” fortæller Allan Heinsvig, som selv er 2. semesterstuderende og en af dem, der dumpede første gang.

Hos ledelsen ser man dog ingen problemer i at genbruge prøven.

”Ideen med sprogtesten er, at de studerende får lært de helt grundlæggende ting omkring

sprog og kommatering. Om vi så laver om på testen eller ej, det er sådan set ligegyldigt,” siger Solveig Schmidt, ny studieleder på Danmarks Journalisthøjskole.

Viktor Smith er underviser i sprog på Copenhagen Business School (CBS) og har forsket i lingvistisk teori. Han forstår godt studielederens argumentation,

men siger dog:

”Der er en stor risiko for, at hvis man genbruger en prøve, som folk kender ordlyden af, at man så ikke har lært princippet, men bare lavet en standardløsning på det, som man har lært udenad.

Han fortæller yderligere, at de aldrig ville genbruge en eksamensopgave på CBS.

Lidt nemmere at besvare prøven

Allan Heinsvig er ikke i tvivl om at det faktisk, at prøven var den samme, gjorde besvarelsen nemmere. Efter prøven havde han, sammen med nogle studiekammerater, fundet frem til 3-4 fejl i sin prøve. Dem gik han hjem og tjekkede op på, og det kom ham til gavn under reeksamen.

”Da jeg fik at vide, jeg havde dumpet, tog jeg hjem og gik de ord og endelser, jeg nu kunne

huske jeg havde fejl i, igennem. Så ja, jeg synes det gjorde det nemmere,” fortæller han.

Men Solveig Schmidt tror ikke på, at det kan have været en fordel, at prøven var identisk.

”Hvis folk kan huske, hvad de gjorde ved den første prøve, så er de så autistiske, at de i første omgang burde have husket, hvad der stod i de to lærebøger, og så var de bestået første gang,” siger hun.

Studielederen vil ikke ud med, om man har tænkt sig at genbruge prøven igen, men siger dog, at hun ikke ser nogen problemer i at gøre det.

KOMMA | Eleverne skulle taste de samme kommaer til reeksamen

hartz@mail.djh.dk

Tekst | Lise Soelberg Pedersen, næstformand i studienævnet

KOMMATEST

Våbenhvile i kommakrigen

Studerende og undervisere er nået til et kompromis om sprog- og kommatesten

Skrig og skral og uforskammet lange møder har båret frugt. Studenævnet er endelig nået til et midlertidigt kompromis i sagen om komma- og sprogtesten: Et styk spørgetime og et styk ny testdag for 1. semester.

De studerende i studienævnet var primært utilfredse med, at den hidtidige undervisning i kommatering var røget ud af studieordningen, og at der i stedet var kommet en test ind. Underviserne holdt imidlertid på, at en test i højere grad end simpel undervisning ville kunne

motivere journalisteleverne til at få styr på kommaet.

Måske havde de ret. Måske fik folk læst bedre på grammatikken efter at være dumpet, eller også var det rent held, at de slap igennem anden gang. Det er der ingen, der kan være helt sikre på. Ikke desto mindre lyder der stadig piv og klynk fra krogene om, at man ikke er blevet meget klogere på komma efter testen.

Derfor får det nye 1. semester en hjælpende hånd i form af en spørgetime forud for testen. På den måde vil man hjælpe dem,

der er faret vild allerdybest i junglen af gamle, nye og helt nye kommaregler samtidig med, at man bibeholder den motiverende effekt ved at afholde en test.

Et andet problem ved komma- og sprogtesten var, at testen lå samme dag som medie-juraeksamen. 1. semester skulle altså finpudse kommatering og retstavning samtidig med, at de læste op på straffelov og menneskerettighedskonvention. Det samme gjaldt for test nummer to, som lå sammen med reeksamen i medie-jura.

Det er nu lavet om, så det nye 1. semester skal sætte kryds og bolle én dag og tegne paragraftegn en anden.

Det skal understreges, at denne ordning kører som en forsøgsordning. Nu må tiden vise, om det batter med spørgetime, eller om der skal røres i kommagryden igen om nogle måneder, når det nye 1. semester har været til testen.

lisesp@mail.djh.dk

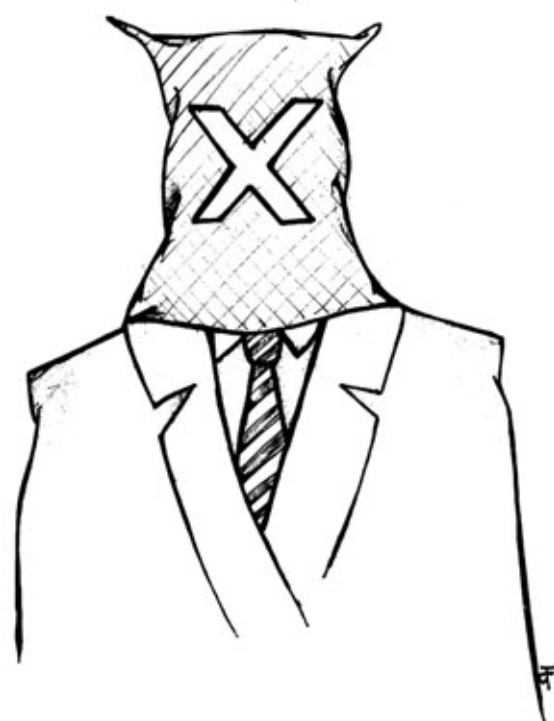
KOMMAKRIGEN KORT

- På den nye førstedel er indført en kommatest, som de studerende skal bestå. Prøven blev indført for at tvinge de studerende til at få kommaerne ordenligt på plads, men der er kommet skarpe reaktioner fra studerende, fordi det samtidig blev besluttet at fjerne undervisningen i kommatering. Der er nu indgået kompromis om en spørgetime inden testen.

www.illbunker.dk

Hvem er Kim Minke? (Fred være med Ham)

I disse tider, hvor karikaturtegninger får så voldsom megen omtale, må 12 tegninger af vores kære rektor, Kim Minke (fred være med Ham), være på sin plads. Tak til tegnerne

PIS! DE HAR SET MIG!

HOLOCAUST...
BAH! TROR DU
SÅ OGSÅ PÅ
JULEMANDEN?

Ville din underviser have trykt tegningerne?

Var det rigtigt af Jyllandsposten at bringe de tolv tegninger? Illustreret Bunker har spurgt en håndfuld fra DJH's stab

Kim Minke, rektor

Omkostningerne ved at drive en pointe hjem om ytringsfrihed eller selvcensur har været helt ude af proportion for store. Det kan vi så se nu. The Danish Cartoons er blevet brugt i mange slags spil mellem regering og oppositionelle grupper i muslimske lande, og det har eskaleret reaktionerne. Jeg har dog også, for en uge siden på Sri Lanka, været vidne til demonstrationer fra landets 7 procent muslimer – demonstrationer som antagelig ikke har været led i interne magtspil, men var udtryk for målrettet vrede over tegningerne. Vi skal være bedre til at forstå det lokales forhold til det globale. På den ene side være hensynfulde over for andre kulturers værdier. På den anden side ikke lade os skræmme når ytringer besvares med vold og

Henrik P. Berggreen, 2. delsleder

Det er pinligt, at så mange danske og vestlige medier har meldt så vattet ud. Reaktionen på tegningerne er vel det bedste argument for, at de skulle bringes, og jeg er enig med lektor Frederik Stjernfelt, der i Weekendavisen den 10. februar sagde det så klart, som jeg gerne ville kunne: "Bare fordi Gud indgår i ens vokabular, har man ikke krav på et nanogram mere respekt end folk, der foretrækker at meddele sig uden sådanne kraftudtryk. Man må med stor kraft vende sig mod de relativistiske ideer om, at tolerance betyder, at vi skal »respektere« eller endog »acceptere« alle mulige irrationalistiske og despekter synspunkter, så at alt ender med at være lige rigtigt. For så er der kun rå magt og realpolitik tilbage. Og ingen ytringsfrihed".

Lars Bjerg, lektor

Min datter gik engang i skole med en dreng, hvis intellektuelle far havde indprentet ham ytringsfrihed og selvbestemmelse som de højeste principper. Det var ikke så rart. Gad vidst, om det er generelt?: At når vi gør noget principielt ud af principperne, så bliver vi golde, grimme og selvretfærdige. Jeg har da ret til at spytte, hvor jeg vil, høre meget høj musik og kalde dig for en smatso. På den anden side, nu hvor skaden er sket, og hvor de snu og de dumme har rottet sig sammen og vil indskrænke vores ytringsfrihed, så er der ikke andet at gøre end at forsvare den uforbeholdent. Og først nu bliver der netop brug for at dæmme op mod selvcensuren – nu hvor der samtidig er ekstra brug for pli og ynde. Det er kompliceret og træls.

Henrik W. Jørgensen, 1. delsleder

Det er pressens opgave at bruge ytringsfrihed til at tage kontroversielle og provokerende emner op. I den forbindelse er det interessant at se, hvordan der i kølvandet på protesterne er opstået en global debat om gensidig respekt for hinandens religioner og måder at indrette samfund på. JPs 12 tegninger har været den udløsende faktor for en global diskussion om afgørende værdier. Det er sgu da meget godt gået af en avis fra 8260 Viby. Lad mig slutte med et citat af Indiens første premierminister, Jawaharlal Nehru. "Jeg vil hellere have en fuldstændig fri presse med alle de farer, der er forbundet med den forkerte brug af denne frihed, end en undertrykt og strangeret presse". Jeg er fuldstændig enig.

Solveig Schmidt, studieleder

Vi er for dumme. Det er ikke kun en sag om ytringsfrihed. Det er en sag om mangel på noget, som mange ikke engang kan stave til: Interkulturelle kompetencer. Jyllandsposten anede ikke, hvad de satte gang i, fordi de (som danskere generelt, herunder journalister og journaliststuderende) mangler indsigt i andre kulturer. Vi tumler rundt og bruger egne normer og egen (begrænsede) viden som målestok. Inkompetence fører tit til forkerte beslutninger. Især når disse er smittet af et politisk klima præget af intolerance.

Jens Nørlem, leder, Kurser og Åben Udd.

JP's beslutning om at bringe tegningerne virker på mig mere politisk end journalistisk. Bladet, i hvert fald kulturredaktøren, ser sig som kriger i en kulturkamp. Under dække af klassisk journalistiske argumenter er bladet en politiserende part i konflikten, også i dækningen af februar-urolighederne. Dermed svigtes det ellers sympatiske udgangspunkt i den frie, uafhængige journalistik. Havde JP flere kvinder og større etnisk bredde i redaktionen, ville avisen være bedre – sikkert også i denne sag.

Kristian Strøbech, lektor

Mennesker er døde. Tegnerne gemmer sig. JPs medarbejdere må forholde sig aktivt til sikkerhedssituationen. Udstationerede danskere er i en forhøjet risikosituation. Nationens og danskernes interesser er skadet i mange henseender. Hvilket journalistisk projekt er det værd? At kæmpe for ytringsfriheden? Klart ja. Et diskutabelt redaktionelt tankeeksperiment? Klart nej. Uanset hvor vigtige vi journalister synes, vores ideer er, må der være proportioner i tingene. Det er der ikke i den her sag, JP!

Ulla Krag Jespersen, informationschef

Vagthund eller skødehund? I mit tidligere job havde jeg et motto hængende over mit skrivebord: "At tænke inden man taler, er som at tørre sig i røven, inden man skider." Jeg syntes, det sagde en hel del om mig. Men det siger selvfølgelig også noget om journalister. Journalister har magt. Og hvordan skal vi så udøve den magt? Skal vi bruge den til at konfrontere et religiøst mindretal, eller skal vi konfrontere magten? Jeg synes, at journalister skal gå efter dem, der bestemmer. Det er vores mission. Og jeg synes, at pressen har misforstået sin rolle, hvis den gør sig til vagthund mod et muslimsk mindretal og til skødehund for statsministeren og Dansk Folkeparti. Burde det ikke være omvendt?

Tekst | Jakob M. Volf

STUDENTERRADIO

Radioens storhedstid er forbi på DJH

DJH's frivillige ordning med at lave nyheder til studenterradioer har den laveste tilslutning nogensinde fra det nuværende 2. semester

DJH leverer på sjetten år nyheder til danske studenterradioer, og der plejer at være kø for at komme ind i redaktionerne. Men denne gang gik det kun lige op.

"Jeg plejer at kunne se, at folk har meldt sig til fra deres computere, straks efter at jeg har fortalt om tilbudet – mens de stadig sad

inde i Frøberts. Men denne gang er det virkelig gået langsomt," siger Thorkild Ellerbæk, der er radiounderviser og koordinerer Nyhederne.

Studerende blev skræmt

Der er ikke nogen oplagt forklaring på, hvorfor de studerende

ikke står i kø for at komme på nyhederne, som de plejer. Thorkild Ellerbæks bedste bud er en blanding af frygt og tilfældigheder.

"Jeg tror, at jeg er kommet til at lægge for meget vægt på alvoren i det. En af redaktørerne fortalte mig, at jeg havde skræmt

nogle af de studerende med mit oplæg i Frøberts. Og så er interessen måske ikke så stor lige på det her semester," siger han.

Radionyhedsbossen er overbevist om, at køen til nyhedsredaktionerne nok skal vende tilbage.

"Jeg tager det såmænd meget

afslappet. Det rykker altid lidt mellem semestrene, og jeg føler mig helt tryk ved, at interessen er tilbage til næste semester."

jmvolf@mail.djh.dk

Tekst | Tanja Aas Foto | Uffe Weng

FRAVÆR

Ulovligt fravær kostede et semester

Jens Malling er et semester bagud, fordi han ikke havde sat sig ind i reglerne

Få dage inden tilmeldingsfristen til 1. årsprøven, får Jens Malling et brev fra studieadministrationen på Danmarks Journalisthøjskole. Det indeholder en besked om, at han ikke må gå op til den afgørende eksamen på 2. semester. Her begynder Jens Malling tre ugers tovrækkeri med studieleder og administration for at få lov at afslutte sit første år på DJH.

“Jeg havde det lidt lige som i Kafkas Processen, hvor én mand alene er oppe mod et kæmpe system

– Jens Malling”

Jens Malling fik ikke lov at skrive 1. årsprojekt, fordi han ikke havde bestået Fortælle-teknik tv. Han havde været væk stort set hele forløbet, og derfor havde han heller ikke lavet de opgaver, som kurset bestod af. Og ifølge studieordningen skal Fortælle-teknik bestås, for at en studerende kan få lov at tilmelde sig 1. årsprøven

Processen

Det var et chok for Jens Malling,

da han fik at vide, at han ikke måtte aflevere 1. årsprojekt og dermed afslutte sit første år. Han kontaktede både fuldmægtig i studieadministrationen, Karin Degn-Andersen, studieleder Lars Bjerg og underviser på Fortælle-teknik Kate Kartveit for at høre om mulighederne for at få lov at skrive 1. årsprøve.

“Jeg ville have gjort alt for at få lov til at fortsætte,” siger Jens Malling.

Men der var ikke noget at gøre. Reglerne talte sit tydelige sprog.

“Jeg havde det lidt lige som i Kafkas Processen, hvor én mand alene er oppe mod et kæmpe system,” fortæller Jens Malling.

“Det er hans egen skyld. Han har pligt til selv at sætte sig ind i studieordningen,” siger Karin Degn-Andersen fra studieadministrationen på DJH.

Ingen børnehave

Studieordningen giver mulighed for at bestå de første to semestre ved erstatningsopgaver, afløsningsopgaver eller fuldt pensum til 1. årsprøven. Men det kræver, at den studerendes fravær er lovligt. Det vil sige, at man melder fravær til informationen eller underviser. Hvis man er fraværende i mere end tre dage, kan underviser forlange en lægeattest.

Jens Malling meldte ikke sit fravær til skolen og skaffede heller ikke den nødvendige lægeattest. Han kendte ikke reglerne og

UDE I KULDEN | Jens Malling må slå tiden ihjel, indtil han skal tilbage til DJH.

var dermed heller ikke klar over, hvor alvorlige konsekvenserne af hans fravær ville være, før det var for sent. Derfor reagerede han heller ikke med det samme, han havde fået beskeden om, at han var dumpet forløbet.

“Jeg holdt lav profil. Går den, så går den, måske havde de glemt mig,” fortæller Jens Malling.

Og den gik. Fra august, hvor han dumpede Fortælle-teknik til december, hvor han modtog brevet fra studieadministrationen.

Karin Degn-Andersen forklarer det således:

“Vi samler først op på de studerende, som er dumpet, og giver dem besked om, at de ikke kan gå op til 1. årsprøven umiddelbart inden tilmelding til eksamen. Jens Malling er også den første, som er blevet overrasket over det,” fortæller hun og fortsætter:

“Vi kan ikke lege børnehave, så kan vi ikke gøre andet.”

Ærgrelsen og ønsket om at have handlet anderledes sidder stadig i Jens Malling.

“Hvis jeg havde tænkt det ordentligt igennem, var jeg gået til studieadministrationen, lige da jeg fik at vide, jeg var dumpet,” fortæller han.

Til marts vender Jens Malling tilbage for at tage Fortælle-teknik om igen, inden han får chancen for at gå op til 1. årsprojektet til sommer.

aastanja@mail.djh.dk

Tekst | Peter Vesterlund Arkivfoto | Brian Berg

MUHAMMED-TEGNINGER

“De 12 tegninger lever op til det bedste i dansk karikaturkunst”

To nedbrændte repræsentationer. Dusingvis af dødsfald. Had, vrede og boykot for millioner. Når regnskabet engang gøres op, er det vist efterhånden kun de mellemstlige Dannebrogshandlere, der kommer ud af Muhammed-affæren som vindere.

Men var Muhammed-tegningerne et nødvendigt, velovervejet og konstruktivt wake-up call? Eller var de udtryk for en infantil og intolerant snæversynethed?

Det lader til, at flere og flere danskere synes det sidste. Alligevel mener DJH's pressejurist, Oluf Jørgensen, at tegningerne var på sin plads.

“Jeg ville også have bragt de tegninger. Det fører til en uhyggelig selvcensur, hvis tegnere, filmskabere, komponister og journalister skal tænke over, om det, de laver, kan blive misforstået ude i verden. Det ville være en

uhyggelig konsekvens af globaliseringen. Og føre til fuldstændig stilhed.”

Pragteksempel på dansk kultur

Oluf Jørgensen er kendt for at begynde enhver sætning med “ifølge medieansvarslovens paragraf...”. Ingen tvivl om, at Oluf Jørgensen er et omvandrende juraleksikon. Men synes han også noget? Jo, det gør han.

Forleden optrådte pressejuristen i en debat om presseskik sammen med den tidligere Cavlingvinder fra Ekstra Bladet, Bo Elkjær. Ikke overraskende kom det hurtigt til at handle om Muhammed-sagen. Og her gav Oluf Jørgensen udtryk for sin dybeste sympati med tegnerne fra Jyllandsposten, som han mener har leveret et pragteksempel på dansk kultur og avistradition. Danskernes holdning i sagen gør

Oluf Jørgensen bekymret for ytringsfriheden i Danmark.

“Mange begynder at sige, at vi skal tilpasse os. Det er en fuldstændig uacceptabel begrænsning af ytringsfriheden.”

Tegningen, hvor Muhammed har en bombe i turbanen, kalder han for “god og skarp”, fordi den illustrerer det problematiske ved, at nogle bruger islam til at legitimere terror.

“Vi skal være internationalt orienterede – både kulturelt, økonomisk og politisk. Men vi må ikke give afkald på ytringsfriheden. Hvis vi ikke må fortælle om, når religion bliver brugt til at legitimere politiske handlinger, så går vi selv i retning af et totalitært styre.”

Genudsend Monty Python

Pressejuristen mener, at hele sagen bygger på en misforståelse.

MAFIABOSS | Oluf Jørgensen holder af karikatur

Mange muslimer opfatter tegningerne som en hån, fordi de ikke kender den danske tradition med satire. I stedet for selv at bøje os,

må vi bestræbe os på at forklare dem, hvad den går ud på.

“Når nogen siger, at sådan ville vi aldrig gøre med Jesus - så genudsend lige Monty Pythons Life of Brian.”

Filmen handler om en helt almindelig fyr, der bliver forvekslet med en profet. Den vakte i sin tid stor opstandelse og blev forbudt i Norge og Irland, fordi den blev opfattet som blasfemi.

“Vi må lave internetsider på engelsk og arabisk, der viser eksempler på alt, hvad vi har gjort grin med. Så får de mulighed for at forstå os.”

Det er Oluf Jørgensen selv gået i gang med. På sin hjemmeside linker han til artikler om den danske tradition for karikaturtegning. (www.mediejura.dk)

eggert@mail.djh.dk

Tekst | Peter R. Sorgenfrei

BOGMANGEL

DJH på kristen lokalradio

Århus studenterradio deler frekvensen 98,7 fm med Kristen Lokalradio. De er blevet enige om at bytte rundt på nogle sendetimer, og det betyder, at én af de daglige nyhedsudsendelser, som DJH leverer til Studenterradioen, for fremtiden vil ligge i Kristen Lokalradios sendetid. Her er de i følge chef på Nyhederne Thorkild Ellerbæk 'begeistrede'. Nyhederne sender igen fra den 28. februar.

jmvolf@mail.djh.dk

Podcast fra DJH

Radionyhederne på DJH er klar med en podcast version af Nyhederne. Der var premiere på podcast, da 3. semester havde nyhedsforløb i uge 5-7.

"99% af det virkede, som det skulle," siger radiounderviser Thorkild Ellerbæk.

For at høre de podcastede nyheder skal man klikke ind på djh.dk/nyheder.

jmvolf@mail.djh.dk

DJH kalder medarbejdere hjem fra Yemen

Muhammed-krisen får skolens internationale afdeling til at trække sin faste, udstationerede koordinator hjem fra Yemen. Samtidig forsøger man at få en række yemenitiske journalister til Danmark. Planen er, at de skal mødes med danske medier, herunder Jyllands-Posten. Alle skolens aktiviteter i Yemen er sat på standby, indtil der kommer en afklaring på konflikten.

eggert@mail.djh.dk

Åben Modus snører støvlerne

Journalisthøjskolens sportslige ansigt ud ad til, FC Åben Modus, starter træningen onsdag d. 1. marts klokken 15.30 på grusbane ved Christiansbjerg. Der er tale om en åben træning, hvor alle interesserede boldentusiaster er velkomne til at fremvise deres foldboldmæssige kunnen for trænerstaben.

jernholm@mail.djh.dk

20 elever snydt for eksamensbog

Omkring 20 DJH-elever måtte gå forgæves efter lærebog til samfundsfagseksamen. Forlaget Ajour, der ikke kunne levere bogen til tiden

Cirka 20 rådvilde 2. semesters-elever fra DJH rendte panden imod glasruden ved skolens reception. Forlaget Ajour, som blandt andet står for indkøb af lærebøger til skolens elever, glemte ganske enkelt at bestille nok af Andrew Heywoods bog, Politics.

Tre uger før samfundsfagseksamen i slutningen af januar ville en stor del af skolens elever på 2. semester erhverve sig den omfattende lærebog. Inden længe var bogen dog revet væk, og omkring 20 elever nåede ikke købe bogen, før den var udsolgt.

Finn Ekberg er en blandt de elever på 2. semester, der blev generet af episoden.

"Jeg synes, skolen svigter. Jeg var syg i tre dage, og da jeg kom tilbage, var bogen udsolgt. Så jeg måtte lede efter en bog, som kunne kopieres. Da jeg fik det klaret, måtte jeg læse dag og nat

og nåede kun lige at skimme de sidste kapitler, inden jeg skulle op. Det gjorde mig enormt stresset," fortæller han til Illustreret Bunker.

Forlagssekretær for Ajour Pernille Madsen erkender at have begået en fejl i bestillingen af bøger og beklager episoden.

"Jeg har det dårligt med, at de 20 elever ikke kunne få deres bøger til eksamen.

Det er bare enormt ærgerligt, når jeg måtte sige til dem, at der ikke var flere tilbage."

Interesse skabte bogmangel

De to første semestre hvor Politics blev brugt i undervisning på DJH, bestilte Ajour rigeligt hjem. Forlaget lavede et lager. Det samme gentog sig året efter. Men da kun 80 procent af eleverne som regel køber bøgerne, skønnede forlaget, at 100 bøger måtte

være nok til foråret 2006.

"Da jeg skulle bestille i år, overså jeg den store interesse for netop Politics-bøgerne. Af en eller anden grund køber stort

“Jeg har det dårligt med, at 20 elever ikke kunne få deres bøger til eksamen.”

– Pernille Madsen

set alle elever denne bog. Det er selvfølgelig herligt, men også beklageligt, at der ikke var nok," forklarer hun.

Elever har medansvar

Forlagets direktør, Teddy Petersen, beklager ligeledes episoden,

men mener også, eleverne selv har stort et medansvar for at komme i god tid, så forlaget ikke behøver et lager af bøger, der risikerer at blive uddaterede og dermed mindre attraktive.

"Jeg må sige, jeg undrer mig over, at studerende, der bliver bedt om at købe en grundbog, først vil købe den kort tid før eksamen og ikke i forbindelse med de forelæsninger, der finder sted. Men jeg beklager, at vi har haft en enkelt smutter, hvor de 20 elever, der manglede bøger, ikke kunne få fat i dem," siger Teddy Petersen.

Forlaget Ajour gør opmærksom på, at der vil blive bestilt bøger til alle elever på det nye semester.

sorgenfrei@mail.djh.dk

Tekst | Rasmus Lybæk og Julie Rode Nygaard Foto | Carsten Bundgaard

VOXPOP

Russerne bedømmer DJH

Første fredagsbar i det nye semester, og russerne flokkes om ølhaner, bordfodbold og hinanden. Men ud over øl, hvilke forventninger har de så til deres nye studium?

Illustreret Bunker har spurgt fem

lybaek@mail.djh.dk
julierode@mail.djh.dk

Julie Elver Hansen
22 år, hold 3

"Jeg forventer, at jeg får en uddannelse, jeg kan bruge til en masse. Jeg startede faktisk med at læse på RUC, men jeg syntes ikke, det levede op til mine forventninger og håber, at uddannelsen her kan mere. Det er fint, at man lærer folk at kende på den skolemæssige baggrund og ikke som på RUC, hvor man sidder lidt i rundkreds og drikker en masse øl. Men det håber jeg også kommer."

Kristoffer Miles
21 år, hold 1

"Jeg tror, udover en masse lir og spas, at jeg får bekræftet alt det, jeg altid har drømt om ved at være journalist. Det startede godt her på den første uge; en masse humor og sjove mennesker. Men jeg har haft 1000 ting, der har kørt rundt oppe i hovedet på mig, og de første to dage var jeg ret basket, da jeg kom hjem."

Gitte Bastian
33 år, hold 2

"Før arbejdede jeg med markedsføring, men jeg har villet være journalist siden 4.klasse. Jeg valgte DJH, fordi jeg har en opfattelse af, at dette bare er uddannelsen. Man får nogle redskaber helt fra starten, så man kan gå i gang lige fra dag et. Der bliver lagt op til rigtig mange sociale ting, og jeg tror, at det er godt for de mange nye studerende udefra."

Tore Keller
21 år, hold 4

"DJH er godt i forhold til RUC, hvor man skal gå i to år og lave noget helt andet; det gad jeg ikke. DJH er den rigtige på en eller anden måde. Der har ikke været så meget teori, som jeg har været bange for. Det har været hyggeligt at møde en masse mennesker. Gruppearbejdet her er fint i forhold til gymnasiet. Der var det sgu lidt nedtur, altså."

Karsten Petersen
29 år, hold 6

"Jeg valgte DJH, fordi det er en spændende uddannelse med masser af udfordringer. I forhold til de andre journaliststudier i landet, så har denne størst kvalitet. Den første uge er gået stærkt uden så meget tid til at tænke over tingene. Gruppearbejde er OK, men man skal lige vænne sig til den måde, det kører på. Hvis folk bøjer sig en smule, så kører det."

Det var sgu lam!?!

Druk, pyromani og ubestemmeligt kød var på programmet, da DJH'erne holdt jomfrufest på Social Club

"Man kan altid score, hvis man vil!"

Jeg bliver helt paf og retter blikket mod den lille pige overfor, hvorfra de store ord kommer. Hvad er det nu, hun hedder?!? Maj... nej... Mona... Mia... nej, det må være Mona, det er der i hvert fald to fra min nye klasse, der hedder, så jeg satser.

"Det er rigtigt! Os tøser kan sgu score, når vi vil!" lyder det fra min borddame... "Mia hedder hun vist.

"Ja, og vi kan sgu altid score, når vi bør lade være!" kommer det tungt fra Kristian. En indforstået nikken breder sig blandt herrerne ved det smalle bord.

Jeg sidder bænket til dette års jomfrufest. Stedet, hvor journalistiske mødomme bliver taget.

Køddiskussionen

"And? Det var fandeme ikke and!" lyder det bestemt fra en lyshåret pige, da jeg i et forsøg på at lave en stemningsrapport kommer forbi hendes bord.

Diskussionen ved bordet går på, hvilken slags kød man netop har indtaget. Anna, som pigebarnet hedder, holder på lam, men hendes bordherre, Dennis, nægter at give sig – det var and!!

Jeg beslutter at kaste mig ud i min første journalistiske udfordring og opsporer med besvær en rusvært, som kan bekræfte, at det var kalkun. Han bliver dog rettet af sin makker, som, uden at vide det, er ret sikker på, at der er tale om and. Spørgsmålet forbliver, efter heftig diskussion blandt værterne, ubesvaret.

Ekskrementerne tog titlen

Inde i den tætpakkede festsal bryder spontan jubel ud. Vinderne i den klassiske "invitation-til-rusværterne-konkurrence" er fundet.

På trods af mandstrip fra hold et og Luciaoptog fra hold seks blev vinderne hold to, som med ganske få hjælpemidler formåede at omforme DJH til et stort lokum. I en kort udtalelse fra en af bagmændene, Håkon, lyder det:

"Vi har troet på det hele tiden! Det var et stort arbejde at producere så meget ekskrement på så kort tid, men det lykkedes, og jeg er stolt af holdet. Det var en virkelig stærk holdpræstation! Det var i øvrigt min ide det hele."

Flammende swingdans

Festen er efterhånden blevet flyttet ud på dansegulvet, hvor discoqueens og rytmespader giver den gas til alle de kendte slagere, som DJ'en gavmildt skovler ud over horden. Røg og utrolig dårlig kondi tvinger mig udenfor til en pause.

På vej ud fra det godt fyldte diskotek møder jeg igen Anna.

Hun kan berette, at nogen, under en omgang swingdans, har forsøgt at sætte ild til hendes hår. Jeg kan ikke rigtigt få øje på nogen gløder, men beslutter alligevel

at opsøge årgangens brandmand, Kristian, fra hold seks. Det kunne jo være rart at høre, hvad man skal gøre i sådan en situation.

Han er ikke helt nem at opspore, men jeg finder ham dog ved et bord omgivet af tusebørn. Man skulle nok have valgt den profession, uniformen er også federe.

Han virker meget fokuseret, mens han lytter til min rystende beretning, hvorefter han ret køligt udtaler, at det skal man vist bare lade brænde ud. Så er den givet videre.

...det var sgu lam!

Tilbage i baren er mine ben begyndt at ekse under mig, og mine lunger er på vej ud i hovedet på den søde bartender, da jeg bestiller min næste G & T. Det plejer at være sikre tegn på, at min aften er forbi. På dansegulvet er DJ'en gået over til den moderne musikstil, så DJH'erne er fortrukket til baren, hvor der til gengæld er godt gang i den. Jeg indser, at festen må leve videre uden mig og går den tunge gang mod garderoben, hvor jeg, efter 38 minutter i kø, får min jakke. I rendestenen foran Social Club finder jeg Anna, som stadig ikke er kommet sig over køddiskussionen:

"Det var lam," mumler hun og hiver fat i mig. Sammen slinger vi ned ad Klostergade.

"Det har været en dejlig aften," snøvler hun.

"Jeg er kommet meget tættere på alle fra mit hold... undtagen Dennis... for det var sgu lam..."

JOMFRU-FESTEN

- Den første fest for nye studerende på DJH
- Fredag den 10. februar deltog 123 studerende
- Eneste kød på menuen var kalkunculotte

Foto | Peter Turnley Tekst | Uffe Weng

Fra drøm til virkelighed på otte sider

En tilfældig mand i Paris lufthavn med et spændende udseende. Peter Turnley tager kontakt til ham med det for øje, at han kunne blive et fotoprojekt. Han skal dog vise sig at blive langt mere end det. Den tilfældige mand viser sig at være redaktør på det ældste amerikanske magasin, Harper's Magazine.

Efter en kort introduktion til Harper's redaktøren, Lewis Lapham, får Turnley mulighed for at vise nogle billeder, han netop har lavet i Irak. Under flyveturen hjem

til New York udveksler de to erfaringer og historier. Peter Turnley har netop tilbragt seks uger af foråret 2003 i Irak.

Efter de seks uger i krig havde Turnley brug for ferie. Den tog han i Paris, og det er altså her på falderebet, han møder sin lykkesmed.

Starten på et samarbejde

Lewis Lapham er så begejstret, at han med det samme

spørger til et samarbejde.

Seks måneder senere mødes Peter Turnley igen med Lewis Lapham. Denne gang over en drink.

"Der er to måder, du kan arbejde sammen med vores magasin på," fortæller Lewis Lapham, Peter Turnley som det første.

"Den ene er, at du bliver tilknyttet vores bedste skribent, og I laver opgaverne sammen. Den anden er, at du alene får til opgave at fortælle dine histo-

ORKANEN KATRINA | Indbyggere fra New Orleans ankommer med helikopter til den lokale lufthavn, efter at være blevet evakueret fra byen. Fra Harper's Magazine, "The Dispossessed-Photographs from New Orleans." Udgivet november, 2005.

ORKANEN KATRINA | En stor procentdel af de evakuerede fra New Orleans var fra socialt fattige baggrunde. Oftest med afrikansk oprindelse. Fra Harper's Magazine, "The Dispossessed-Photographs from New Orleans." Udgivet maj, 2005.

KRIG | En mindehøjtidelighed for Essau Patterson, Bostick kapellet i Ridgeland, South Carolina.
D. 9. maj, 2004. Fra Harper's Magazine, "The Bereaved-Mourning the Dead in Iraq." Udgivet august 2004.
(Motsatte side)

DANS | The Grand Baile do Clube dos Democraticos i Lapa distriktet i Rio de Janeiro. Her danser gæsterne Gafeira-sambaen til live-musik. Fra Harpers Magazine, "A Motion of Limbs, dancing in Argentina, Brazil, and Cuba." Udgivet maj, 2005.

rier, som du vil."

For Peter Turnley er der ingen tvivl. Det skal være den sidste af de to muligheder.

"Det er sjældent, at man ser fotojournalistisk tale for sig selv, det får jeg muligheden for her," fortæller Peter Turnley om sit nye job.

Arbejdet med magasinet

Harper's Magazine har stillet otte sider til rådighed for Peter Turnley. Han har til opgave at fortælle en selvvalgt historie gennem sine billeder. I tæt samarbejde med Harpers Art Director, lever Peter Turnley sine ideer ud i livet.

Oftest fortæller Peter Turnley sine fotojournalistiske historier ved at sætte to billeder op mod hinanden.

"Jeg føler, jeg bedre kan udfordre og provokere læseren på den måde," forklarer Peter Turnley.

"Pludselig er det som om, at to plus to giver fem." Siderne præsenteres med en overskrift og masser af billeder, ingen tekst. Skal der være tekst, er det kun som korte

billedtekster. Historierne fortæller Peter Turnley gennem omkring 15 til 20 billeder per historie.

Budgettet, Peter Turnley har fået stillet til rådighed til de otte sider, er af en størrelse, der ikke forhindrer ham i at tage til Bolivia i en måned for at arbejde på en historie.

"Jeg har efterhånden specialiseret mig i at finde billige flybilletter for at have mere til selve projektet," griner Peter.

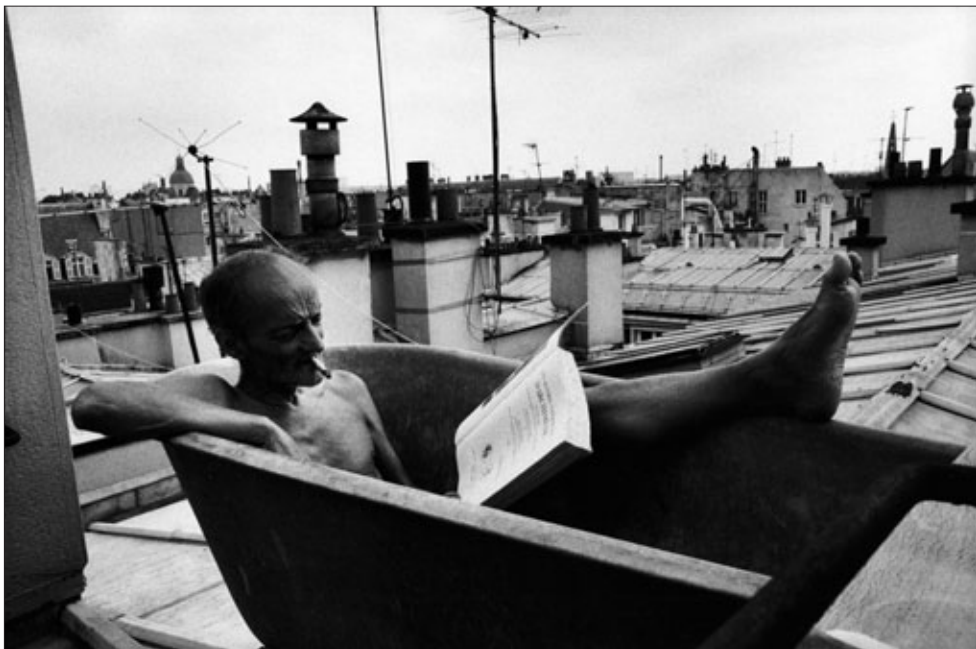
Peter understreger dog, at det ikke kun er sjov. Han føler, at otte sider er meget, og det lægger et vist pres på ham. Han skal præstere. Projekterne skal overraske hver gang. Både læseren og redaktionen skal udfordres og tilfredsstilles. Samtidig er Peter Turnley også fast besluttet på, at han selv skal brænde for det valgte projekt.

Peter Turnleys projekter er i magasinet fire gange om året.

PETER TURNLEYS SÆT

- ▶ Peter Turnley foretrækker at rejse let.
- ▶ Peter Turnleys foretrukne rejsekamera er et Nikon D70.
- ▶ Peter Turnleys favorit objektiv er en 28 mm.
- ▶ Peter Turnley rejser med to bærbare computere, hvis den ene skulle gå ned.
- ▶ Peter Turnley bærer ikke på en rygsæk, når han fotograferer. Han vil kunne bevæge sig frit rundt.
- ▶ www.peterturnley.com

uffeweng@mail.djh.dk

NYDELSE | Monsieur Barnard Laine tager en slapper med en bog og udsigt over byens tage fra sit badekar. Ile St. Louis, Paris. 1999. Fra Harper's Magazine, "Surprised by Joy." Udgivet februar, 2005.

NYDELSE | Muslimske børn leger i ruinerne af byen Turanje under krigen i Bosnien. Turanje, Kroatien 1994. Fra Harper's Magazine, "Surprised by Joy." Udgivet februar, 2005.

FOKUS: FØRSTEÅRSPRØVEN

Tekst | Casper Høygård Arkivfoto | Brian Berg

HØJ DUMPEPROCENT

Færing Årets Slagter

Hver tredje af Pia Færings elever dumpede til førsteårsprøven. Det gør hende til "topscorer" blandt vejlederne

Fire elever fik 03 af Pia Færing til førsteårsprøven. Tretallet var ikke det eneste de fik til eksaminationen. De fik også klar besked:

"Vi har ledt og ledt. Og vi kan ikke finde noget som helst godt i denne her opgave. Vi ser intet potentiale i dig," refererer en af de uheldige eksaminander. Han foretrækker at være anonym.

I alt fik fem elever 03. Dermed tegner Pia Færing sig i den grad for hovedparten af 03'erne.

"Hvis du får 03, så betvivler vi dine færdigheder. Det er faktisk

et vink med en vognstang om, at vi ikke tror, at du egner dig til faget," siger Pia Færing.

"Hvis en elev får 5, så er det fordi, vi kan se evnerne. Men dem må eleven så vise i næste omgang."

Hverken hård eller blød

Pia Færing havde det laveste gennemsnit blandt alle vejlederne. Hendes snit lå på 6,2. Og når Pia Færing samtidig har den højeste dumpeprocent, får hun den flatterende titel "Årets Slagter".

"Jeg ser mig ikke som en slagter. En slagter slår jo ihjel med vilje. Det gør jeg ikke. Men det er enhver vejleders lod indimellem at få de der tilnavne."

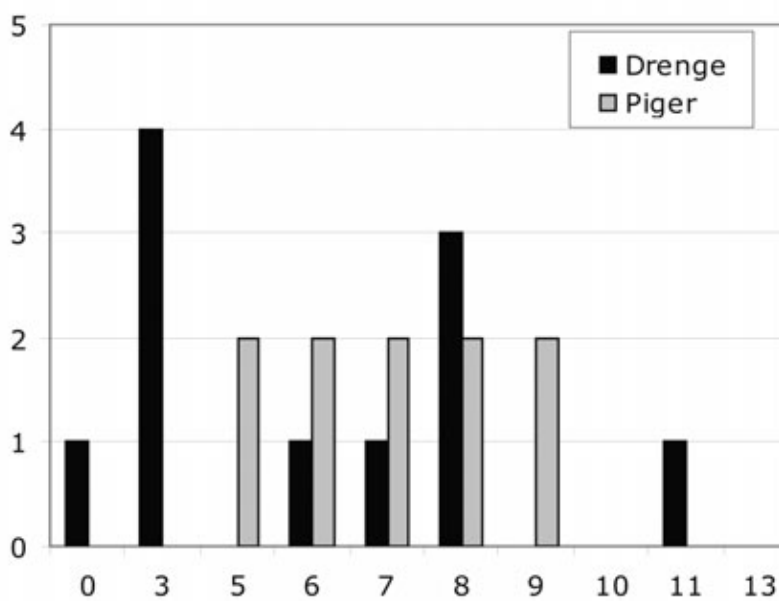
Pia Færing afviser, at hun skulle være hård i sin vurdering af eleverne. Eller blød for den sags skyld.

"Hvis jeg syntes, at jeg var nogen af delene, så ville jeg jo holde op med at være det. Jeg har haft to censorer, der har været enige i min bedømmelse, så jeg tilskriver det statistiske udsving, at jeg ligger lavest. Ikke andet."

Det er tredje gang inden for de seneste fem år, at Pia Færing er vejleder til førsteårsprøven. Hun træder kun til, når der mangler vejledere. De andre gange har hendes dumpeprocenter ligget på 27 og 29.

jernholm@mail.djh.dk

Pia Færings karakterfordeling

Vejledernes snit og dumpeprocenter

▶ Pia Færing	6,2	33,3 %
▶ Jan Dyberg	6,7	21,1 %
▶ Jacob Bjerg Møller	7,7	19,0 %
▶ Asbjørn Jørgensen	7,5	25,0 %
▶ Kirsten Thaaning	8,2	5,0 %
▶ SAMLET	7,3	20,8 %

TOPSCORER | Pia Færing dumpede syv af sine 21 elever

Tekst | Casper Høygård Foto | Uffe Weng

FORKERTE TAL

Færing misinformerer

Karakterforskellen mellem piger og drenge viser sig at være næsten halvdelen af, hvad praktikvejleder Pia Færing er citeret for i flere danske medier

Pia Færing har både i Journalisten og på Politikens netavis offentliggjort forkerte tal fra vintrens førsteårsprøve. De rigtige tal er at finde i denne udgave af Illustreret Bunker. Her afslører vi, at drengenes og pigernes karaktergennemsnit er på henholdsvis 6,5 og 8,0 og ikke 6,2 og 8,9 som Pia Færings forkerte udregninger viser. Forskellen

mellem drenge og piger er altså 'kun' 1,5 og ikke 2,7.

Pia Færings udregninger baserede sig blandt andet på et for lavt antal piger, og derfor fandt hun frem til et alt for højt snit.

"Jeg burde have set det, for det var jo tydeligt på karaktererne, at snittet ikke kunne være så højt," siger hun.

Selv kalder Pia Færing det

for dumt af hende at have regnet forkert. Især fordi hendes pointe - at man bør være bekymret for drengene - stadig ville kunne trænge igennem med de tal som Illustreret Bunkers udregninger viser.

jernholm@mail.djh.dk

FEJL | Fagbladet Journalisten bragte i denne måned Pia Færings forkerte tal

Tekst | Casper Høygård

DÅRLIGE DRENGE

Drengene faldt igennem – igen

Det var kun lidt over halvdelen af drengene, der bestod førsteårsprøven i første forsøg.

”Drengene har ikke den arbejdsdisciplin, der skal til,” mener koordinator Lars Bjerg

Tallene taler sit tydelige sprog. Ud af en flok på 62 drenge dumperede 17 til førsteårsprøven, mens 11 slet ikke afleverede i første forsøg. Det betyder, at 82 procent af alle dumperne er drenge, mens det samlede snit var på 6,5 mod pigernes 8,0. Der er dog

ikke noget nyt i, at drengene klarer sig ringere end pigerne. Det er en tendens, man har kunnet se til alle førsteårsprøver.

Lars Bjerg, der er koordinator på førsteårsprøven, har dette bud på en forklaring:

”Vi har en stor gruppe

drengene, der gennem folkeskole- og gymnasietiden har lært, at de kan charme sig igennem. Hvor der er en mor eller en kvindelig lærer, der synes, at de er søde og kvikke – og glemmer at stille krav til dem.”

”De har ikke lært, at man skal

sætte sig ned og få tingene gjort. Også selvom man ikke føler for det. Fordi man har været vant til, at det går sgu nok alt sammen. Men det bliver det ikke ved med,” siger han.

Praktikbetyrninger

Hos praktikvejleder Pia Færing har drengenes lave niveau længe været på dagsordenen.

årsprøven, var mere eller mindre også dem, der efter Panikdagen manglede pladser. Så det giver jo grund til at tro, at de kvalifikationer, vi vægter til førsteårsprøven, de også bliver vægтет til praktiksamtalerne,” fortæller Pia Færing.

Umodne drenge

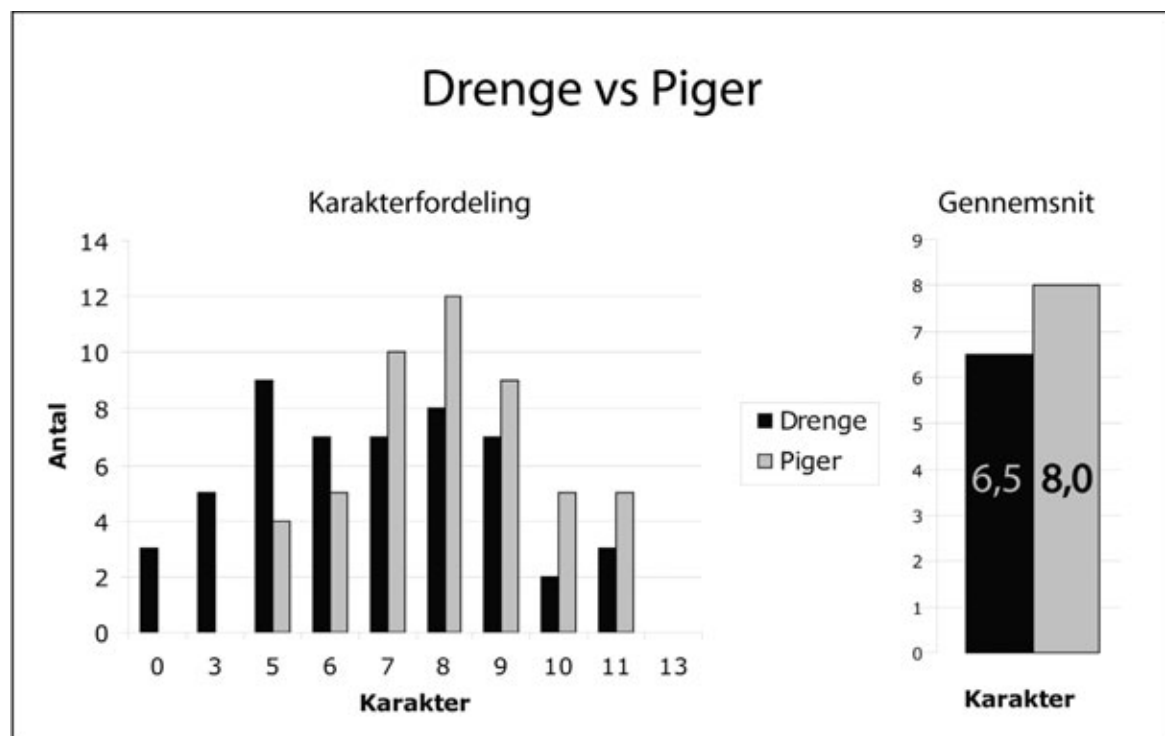
Førsteårsprøven skal vurdere de studerendes egnethed i forhold til at fortsætte på studiet. Før denne prøve bliver eleverne ikke udsat for de hårde bedømmelseskra-
v.

”Man skal have lov at være langsom, have lov at lave fejl og gøre sig sine erfaringer. Derfor kan vi ikke slå hårdt ned på kvalitetsting før til førsteårsprøven,” forklarer Lars Bjerg.

Således er der mange – i år næsten halvdelen af drengene – der får sig et chok til førsteårsprøven. Problemet er, ifølge Lars Bjerg, at drengene ikke kan modne hurtigt nok på de to første semestre.

”Du kan ikke tvangsmodne en dreng. Du kan tvangsmodne en banan eller en tomat. Men ikke en dreng,” siger han.

jernholm@mail.djh.dk

PIGEDOMINANS | Pigerne scorede flest af de høje karakterer til førsteårsprøven

Tekst | Casper Høygård

OPGAVEKRAV

Det rene eksamenslotteri

Ikke alle studerende opfyldte opgavekravene til førsteårsprøven. Det blev bare ikke opdaget hver gang. Nogle elever slap nådigt igennem, mens andre blev sendt til tælling

”Du behøver ikke komme. Du har ikke opfyldt opgavekravene, så du får 00.” Således lød det i telefonen, dagen inden Mikkel Hemmingsen skulle til eksamen og forsvare sin førsteårsopgave. Hans opgave havde 800 tegn færre end de 9000 anslag, som opgaven minimum skulle fylde.

”Det var bittert, men det er fair nok, at de dumper mig. Og også for dumt af mig. For det havde jo ikke krævet alverden at lave de ekstra anslag.”

For stor afvigelse

Det var Mikkel Hemmingsens vejleder, Jan Dyberg, der gav ham beskeden over telefonen. Beslutningen var truffet efter førsteårsprøvens eksaminatorer og censorers møde dagen før eksamen. I samråd med førsteårsprøvekoordinator drøfter og

aftaler de principper og lægger et fælles niveau.

”Vi havde Mikkel's opgave oppe på mødet dagen inden, og selvom vi kan acceptere meget små overskridelser, så var de 800 anslag altså en for stor afvigelse fra kravene,” siger Jan Dyberg.

Mikkel Hemmingsen havde selv angivet sin artikel til 8200 anslag.

Heldige studerende

Men det er ikke alle vejledere, der får det rigtige antal anslag opgivet af eleverne. Redaktionen er bekendt med to elever, der begge ved en fejl havde skrevet for mange anslag, men opgivet et antal, der holdt sig inden for opgavekravene. I det mest alvorlige tilfælde 2000 anslag for meget. Mere end de 800, der i Mikkel Hemmingsens situation blev vur-

deret til en for stor afvigelse.

Men begge bestod eksamen uden at blive konfronteret med det. Her var opgavekravene altså også overtrådt, men det fik ingen konsekvenser for de heldige studerende.

Ikke ensartet niveau

Da Illustreret Bunker sidste efterår påviste, at der ikke var ensartethed hos vejledere med hensyn til dumperprocenter, lovede koordinator for førsteårsprøven Lars Bjerg at gøre en indsats for at sikre et ensartet bedømmelsesniveau.

”Derfor er det også overraskende at høre, at andre slipper igennem for de samme overtrædelser,” siger Mikkel Hemmingsen, der dog bestod sin reeksamen.

”Vi prøver virkelig at skabe et

ensartet niveau, men når sådan noget sker, så er det jo en fejl. Helt klart. Og det må vi så prøve at lære af,” siger Lars Bjerg

Stoler på de studerende

De studerende skal efter hver del af opgaven – forsidehenvisning, udredende artikel, eventuel sidehistorie og faktabokse – skrive, hvor mange anslag det fylder. Sammenlagt skal opgaven fylde mellem 9000 og 11.500 anslag.

Kirsten Thaaning var vejleder for en elev med 1000 anslag for meget. Men hun mener ikke, man skal gå ind og tjekke, om de opgivne antal enheder er korrekte.

”Man må gå ud fra, at studerende er voksne og ansvarlige og skriver det rigtige antal anslag i deres opgave,” siger Kirsten Thaaning.

jernholm@mail.djh.dk

KaJ PRÆSENTERER:
KUNSTEN AT FÆLDE EN SPINDOKTOR
OPLEJ & DEBAT

Med aktindlæggeren Jodi Mastor, Jan Kjærgaard fra Ekstra Bladet, og lar ham et par tricks af. Kjærgaards historier færdede Statsministerens tidligere spindoktor Michael Kristiansen. Her hans egen historie - og få selv aktindlægt i det spin, der fulgte efter, når Henrik Qvortrup fortæller om ministerens damage control. Niels Krause-Kjær er moderator.

Tirsdag d. 10 januar kl. 17.00-19.00
Journalisternes Hus på Gl. Strand 46

Arrangementet er gratis for alle journaliststuderende fra DJH, SDU og RUC. Tilmelding på kaj@mail.djh.dk

QVORTRUPKRAUSEKJÆRGAARD

KaJ PRÆSENTERER:
FY, FY, SKAMME, SKAMME

Bo Elkjær (Cavling-vinder, Ekstra Bladet-bandit) & Oluf Jørgensen (Mr. Mediejur, Dytens Vogter) debatterer skjut mikrofon/kamera, falsk identitet og journalistiske idealer. Jan Dyberg (DJH-indpisker) er moderator. Medlemmer af KaJ, KaJO og JR er velkomne tirsdag d. 7. februar kl. 16.00 i Frøberts Auditorium på DJH, Olof Palmes Allé 11, 8200 - tilmelding på kaj@mail.djh.dk

KaJ PRÆSENTERER:
FAGLIG WEEKEND

Det er både skæg og snot, alvor og sjov, fag og fest. Men det hele tæller. Stil op og bliv hørt. Er du med?

[KaJ]

KaJ PRÆSENTERER:
KOMMUNALVALG
VALGERMØDE 11. 10. 16. 7. NOVEMBER 2005 I FROBERTS

Paneldeltagere: Marc Perosa Christensen (D), Claus Thomastjern (A), Mette Vibe Utzon (B), Jan Rasmussen (C), Bo Abrahamson (N).
Moderator: KaJ har en god ide om alle tiders kommunale valg. Roger Buch (KaJ) giver et og vand.

GENERALFORSAMLING

debat
er du journalist?

GENERALFORSAMLING
Lørdag d. 1. oktober kl. 12.00 i Frøberts Auditorium på DJH [KaJ]

DAGSORDEN
Valg af ny formand, næstformand, bestyrelse etc.
Godkendelse af helt nye, overskuelige vedtægter
Behandling af indkomne forslag fra medlemmerne
... se mere og send forslag på www.kajnet.dk

ÅRETS KRAVLING
Bedst til sølv! Priser for 10.000 kroner til den bedste journalist af DJH ses i praktik - foto og tekst/udtale. Vinderen kåres på generalforsamlingen.

KaJ-FESTEN
Årets KaJ-fest med middag for deltagere i GF. Serverer øl og god musik og gødemad. Fest med middag efter GF gratis for deltagere. Børn forældre fra kl. 21.00 kl. 50,-.
Gratis tur til Århus, generalforsamling, middag og fest - KaJ betaler transporten!

GENERALFORSAMLING

11. MARTS 2006 kl. 13

Så skal vi til det igen. KaJ's medlemmer skal have den halvårige situationsrapport og muligheden for at skælde ud, stille spørgsmål, stille forslag og stille op. Der skal vælges nye bestyrelsesmedlemmer og tillidsposter. Vedtægterne skal have en tur.

Der skal debatteres, opponeres, inspireres, revurderes og honoreres. Der er vigtige emner på dagsordenen: KaJ skal forhandle ny overenskomst for praktikanterne, og vi skal vide, hvad vores medlemmer ønsker sig. Kravlingprisen skal genoplives: Den

anerkendte billedkunstner Jens Galschiøt har lavet en Kravlingstatuette, som afsløres og overrækkes på generalforsamlingen. Og til sidst skal der festes. KaJ og Fredagsbaren inviterer, og der er DJ og livemusik med Retro Liveband.

STIL OP TIL BESTYRELSEN

KaJ opfordrer alle, men især kvinder, til at stille op til bestyrelsen. Pt. er vi kun to kvinder, hvad der slet ikke svarer til kønsfordelingen på DJH.

Bestyrelsesarbejdet er værdifuldt, både for os i bestyrelsen, for Journalistforbundet og for vores medlemmer. Det handler om indflydelse og om at give et større, bredere, bedre og mere kvalificeret tilbud. Og vi har brug for al den hjælp, vi kan få.

Det er både skæg og snot, alvor og sjov, fag og fest. Men det hele tæller. Stil op og bliv hørt. Er du med?

PROGRAM:

1. Formandens beretning
2. **Ekstraordinært:** Regnskab, budget og kontingent
3. Indkomne forslag samt justering af vedtægter
4. Krav til overenskomstforhandling for praktikanter
5. Valg af:
  - 1 næstformand
  - 1 kasserer
  - 1 faglig sekretær
  - 4 bestyrelsesmedlemmer
  - 27 delegerede til Journalistforbundets Fagligt Forum
6. Eventuelt
7. Festsiddag og Kravlingpris

- ret til ændringer forbeholdes

Læs mere på:
manila.djh.dk/kaj

Spørgsmål og tilmelding på:
kaj@mail.djh.dk

Gratis tur til Århus inkl. generalforsamling, middag og fest

KaJ betaler togbilletten tur/retur til Århus for praktikanter i forbindelse med generalforsamlingen. Refusion i første og sidste pause. Det vil sige: ingen undskyldning, ingen skam, ingen fortrydelse. Meld dig til og vær med!

kravling

Vi har modtaget 17 meget forskellige indstillinger, som vurderes af en meget alsidig og kompetent komité:

Miki Mistrati (fmd.)
Medejer og journalist, Bastard Film. Repræsenterer den investigerende tv-dokumentar.

Lotte Hansen
Journalist, politisk kommentator. Repræsenterer politisk- og kommunikationsjournalistik.

Poul Madsen
Journalistisk chefredaktør, Ekstra Bladet. Repræsenterer nyheder & afslørende journalistik.

Mette Vibe Utzon
Vært, Magasinet Søndag (DR1). Repræsenterer featurestof & nyheder på tv.

Kim Faber
Journalist, Politiken. Repræsenterer den skrevne fortællende journalistik.

Fred Jacobsen
Næstformand, Dansk Journalistforbund. Repræsenterer det journalistisk alfavnende forbund.

- både Mistrati og Jacobsen er tidligere radiofolk

Tekst | Sandra Samuelsen Foto | Jonathan Bjerg Møller

HOVEDOPGAVER

Opskrift på et 13-tal

Selvstændighed, intenst arbejde og modet til at turde kaste sig ud i afgørende journalistik er ingredienserne i en god hovedopgave, ifølge vejleder Henrik W. Jørgensen

72 studerende har netop lavet hovedopgave. Og to fik 13. Et tv-indslag om de tamilske tigres undertrykkelse af medlemmer i Danmark fik Mads Rotbøl og Martin Kjær til tops på skalaen.

Dødslisterne

"Det handler om at finde den gode historie, men det er jo også det, vi lærer her," forklarer Martin Kjær, som i dag er ansat på MetroXpres i Århus. Her var han også i praktik, og det var i den periode, at han researchede på historien, som både DR og Ekstra Bladet også ville have fingre i. De to studerende valgte at lave hovedopgaven til tv, da dette medie kan levere den stærkeste dokumentation. Til trods for de andre mediers interesse i historien var det Martin Kjær og Mads Rotbøl, som gik videre med historien. De havde fået kontakt til to guldminer, der ville udtale sig, og som kunne guide dem rundt i det lukkede land.

"Men det var de færreste som turde udtale sig. Mange var simpelthen for bange for konsekvenserne," forklarer Mads Rotbøl. Og det gav anledning til en del frustrationer undervejs. Det var da heller ikke uden risici, at de gav sig i kast med denne historie. Martin Kjær fortæller, at de under research og optagelser kom på flere dødslistes og modtog trusler. Men han er ikke i tvivl om, at det var det værd.

"Vi havde solohistorien, og den opfyldte alle vigtige kriterier."

Journalistisk modenhed

Selvom de var langt fremme med historien, var der alligevel en vis nervøsitet inden opgavens start – til trods for at de begge var sikret job på henholdsvis MetroXpres og TV2.

arbejde."

Vejleder på opgaven Henrik W. Jørgensen begrundede den flotte karakter med, at både han og censor var imponerede over de to studerendes evne til at trænge så dybt ind i det tamilske

Operation X?

Men Martin Kjær og Mads Rotbøl havde også gjort sig mange overvejelser om opgaven.

"Vi var etiske og velovervejede. Og der var brug for etik. Skulle det være ligesom Ope-

det er der også på DR og TV2," mener han.

Hans råd til studerende, som skal lave hovedopgave, er at kaste sig ud i noget af det tunge stof, at opspore en ny historie og at være modig.

"Tro på historien"

Om samarbejdet med Martin Kjær fortæller Mads Rotbøl, at de gik hinanden lidt på nerverne til tider, men at de vidste samarbejdet kunne fungere, fordi de havde arbejdet sammen tidligere om en opgave. Hans råd til studerende, som står overfor hovedopgaven, er at få dokumentationen på plads med det samme og så tro på historien hele vejen igennem. Martin Kjærs råd er at få fat i en ny historie og være tidligt ude.

"Men det handler også om held. Det er ikke talent det hele," siger han med et glimt i øjet.

sandra@mail.djh.dk

13 | Martin Kjær fik 13 i sin hovedopgave. I dag er han ansat hos MetroXpres i Århus.

"Vi havde begge et meget højt ambitionsniveau. Det skulle være godt," siger Martin Kjær og understreger, at alt under ti i karakter havde været skuffende. Mads Rotbøl tilføjer:

"Vi vidste, at vi sad med en god historie, men derfra til at få den bekræftet er der et stykke vej, og det krævede stenhårdt

samfund og i det hele taget at have så mange vigtige afsløringer med.

"De udviste samtidig meget journalistisk modenhed, og til eksamen havde vi at gøre med to meget overbevisende studerende, som kunne svare på alt," siger han.

ration X, eller skulle man ringe manden op inden konfrontationen?"

Men til trods for det gode resultat vil vejleder Henrik W. Jørgensen ikke afvise, at noget kunne være gjort bedre. At opgaven også havde svage sider.

"Der vil altid være noget, som kunne være lavet bedre. Men

HOVEDOPGAVER

- ▶ Opgaven skal afspejle:
  - idéudvikling
  - grundlæggende samfundsmæssig viden
  - analytiske evner
  - research færdigheder
  - formidlingsfærdigheder
  - målgruppeovervejelser
- ▶ En tv-hovedopgave indeholder et redigeret journalistisk indslag, manuskript og arbejdsrapport.
- ▶ Programmets længde er 25-30 minutter for tomands hold.

Tekst | Pia Damsgaard Bach

RUSVÆRTER

De glemte rusværdter

Rusværdterne fik ikke besked, da studiestarten blev flyttet fra den 1. til den 6 februar. Det kostede en del ekstra arbejde for de 18 værdter

På bagsiden af rusavisen, Startskuddet, er der en kalender. Kalenderen fortæller de nye studerende, hvor og hvornår de skal til Dagen Før Dagen, Jomfrufest og så videre. Hele rusforløbet er skitseret her. Men den passer ikke.

Da 1. semester-underviserne i december beslutter at flytte studiestarten fra den 1. til den 6. februar, glemmer de at give rusværdterne besked. Det er en ren tilfældighed, at det bliver opdaget

i tide.

"Det var en fejl, at rusværdterne ikke fik besked. Beslutningen om at udskyde studiestart blev truffet i december, og da var der desværre ingen af os 1. semester-undervisere, der lige havde rusværdterne langt fremme i pandelappen," forklarer lektor Ole H. B. Andreesen om den uheldige situation.

Sjusk

Da fejlen bliver opdaget, er Start-

skuddet allerede trykt og klar til at komme i kuverter. Hurtigt laver rusværdterne en rettelsesblanket til at lægge ind i bladet og redder dermed de nye studerende fra at møde op en lille uge for tidligt. På dette tidspunkt er alle rus-festerne også planlagt. Fabriken er booket til den 31. januar, men heldigvis er det ikke noget problem at ændre datoen. Det kunne være gået meget værre, mener rusværdterformand Jakob Volf.

"Vi var ret fortørnede over, at de havde glemt os. Det er et kæmpe kommunikationsbrist," siger han

Han er uforstående overfor, hvordan det kan ske, men han er samtidig tilfreds med, at ingen nye studerende mødte op til dagen før dagen den 31. januar i stedet for den 5. februar.

Ifølge Ole H. B. Andreesen blev studiestarten flyttet for at få den første dag til at falde på en mandag. Dermed kan forløbet

"Journalistik, Medier og Uddannelsen", der varer tre hele uger, afsluttes en fredag, og de kommende forløb vil ikke indledes eller afsluttes midt i en uge. Desuden giver det de nye studerende mulighed for at finde sig til rette i deres nye by, mener han.

"Hip-hurra for nogle kvikke og hurtigt-reagerende rusværdter," lyder det fra Ole H. B. Andreesen.

pbach@mail.djh.dk

Tekst | Petrine Elgaard Foto | Jakob M. Volf

DAGEN FØR DAGEN

Store legedag

LEG | De sociale boldlege fortsatte på Fabriken

En uundgåelig del af studiestarten på Danmarks Journalisthøjskole er det store se-hinanden-an-show, Dagen Før Dagen, der ruster de nye studerende til første undervisningsdag. Med bajere, navnelege og høflig fnisen

I et halvmørkt lokale på kanten af Vestre Ringgade klemmer svedige fingre om billige flaskeøl. Hold 6 har samlet sig i en tæt cirkel af kroppe parkeret i høfligt fremadrettede kontorstolsstolinger. Om et vakkelvornet alter af chips og kapsler udveksles usikker dåselatter og begynderblikke. Der er piger med buslunkent hestehalehår, drenge i modestriber og nyttilkomne, der trykker og ryster næver hele vejen rundt. Med hektisk røde kinder og vantevåde fingre.

Cirkelleg

De tre altfavnde rusværter vifter med brede armbevægelser de sidste på plads i cirklen og kickstarter de sociale boldlege med en navnerunde, der får de skrånvinklede blikke til at løbe mod sidekammeraterne. Navn, by og alder. Med 24 forskellige navne rodet sammen i hjernebanken findes en krøllet Faktapose frem. En efter en stikker holdmedlemmerne en arm i dybet og hiver en ting med op, der tilhører en i kredsen. Cykellygter og læbepomader vender tilbage til rette ejermænd og starter historier om globetrotteri, slavejob i Føtex, journalistdrømme og kringlede familieforhold. Fra sportspigen,

Venstremanden, de københavnersmarte og den handicappede fyr med punkterede hjul på rullestolen. De kækkeste spørger ind, vil vide alt om passerede år og flækker i smørrede interessesmil.

Muldvarpeskud

Over de sidste spytrester i flaskerne udveksles teorier om skolen, Århus bymidte og den kommende dag. Endnu en navneleg udstyrer alle med formildende tilnavne. Magiske Michael balancerer på en ølkasse ved siden af Kantede Kristian. Sildemads-Sanne snakker korsbånd med Henrivende Hanne og Mors-Mie fiskerkultur med Jernhårde Janni. Gruppen er gledet længere ned i sofaer og stole, og høflighedslatteren skiftet ud med sidemandssummen.

Indtil aftenens store journalistiske test i kritisk fornuft annonceres.

I kredsen af journalistpirer gemmer sig to, der ikke hører til på holdet. Alle stirrer rundt, memorerer navne og historier. Ser an og gætter. Efter gæt på samtlige i gruppen afslører handicappede Bjørn under fornøjede hvin og med fikse fodvrik, at hans lemmer langt fra er lamme. Og autonome Petrine må indrømme,

at hun hverken er uvenner med panserne eller på jagt efter et politisk kollektiv. De er bare et par almindelige, februarblege studerende.

Natbajere

Med Brunstige Bjørn ude af rullestolen og Perfektionistiske Petrine uden tre centimeter sort make-up, bryder holdet op. Maskuline Mads, Apatiske Anna og Julenisse-Johanna kravler op på cykler og ind i busser. På skridende dæk pløjer de gennem smattet sne, ind til Fabrikens diskovarme, flere billige bajere og nye bekendtskaber. Over bordfodboldbord og i hærgede plyssofaer opdages forbindelser og nye bedste venner.

Efter to timer begynder jakkerne at forsvinde ud af garderoberne. Det er midnat, mandag og skønhedssøvn skal plejes. Før Frøberts leverpostejshørm og kantinebollernes klæge tyngde. I små grupper forsvinder de nye journaliststuderende ud i nattekulden. Med ølbøvs diskret rullende i strubehovedet, ni timer fra deres første dag i betonborgen.

petrine@mail.djh.dk

Tekst | Jacob Hokland Foto | Uffe Weng

KLUMME

Hulubulu Minke, hvor er du?

For Muhammed-ved-hvilken-gang undrer jeg mig over, hvorfor vores rektor i det offentlige rum er så usynlig. Med danske journalister i centrum for en ravsrukende verdensomspændende krise har Kim Minke ellers lejlighed til at føje et gavnligt vers til de Mohammed-satiriske tegninger.

”Nå, så du læser til journalist, skal du så have job på Jyllands-Posten, når du er færdig? Hø hø hø.” Flere studerende på skolen er opgivende over at have hørt ovenstående sætning en avisdyng af gange. Hvis vi elsker vores studie højere end kæresten, er det nedladende eller barokke angreb på journalistfaget så en blasfemisk krænkelse?

Rundt om i de rungende betongange parlamentarerer ikke mindst fotojournaliststuderende, om de kollektivt skal boykotte JP. Skal vi bruge vores egen kritiske fornuft til at vælge eller fravælge stedet som praktikplads? Hvordan ser fremtiden ud for dem, som ønsker at være penneslikker, fotoknipser eller mikrofonbærer i udlandet, grubler flere nervøst. Ole Sippel er sikkert tilfreds med, at Steffen Kretz netop nu har afløst ham som Mellemøsten-ekspert.

Tilbage i december var Kim Minke med til at prisgive Kristelig Dagblads redaktør, Erik Bjergager. Han fik Journalisthøjskolens pris, fordi han havde kastet sig ud i emner som tro og eksistens. Disse temaer må altså ligge lige til højrebænet for Minke.

Vores rektor er den gyldne måge på Journalisthøjskolens bundgarnspæl. Han kan vælge at ytre skolens holdning til tegningerne ved at baske højlydt med spaltevingerne, men lige nu ser det mest ud som om, DJH's støvede image har givet ham fugleinfluenza. Mon han ikke behersker den journalistiske genre så meget, at han kan være vores symbolske konsulent på tryk, uden at det bliver en sprængfarlig kommentar i den igangværende debat? Tænk, hvis vi kan få en officiel stillingstagen til tegningerne. Start med at gøre det internt. Religion og tradition hænger sammen – så det vil være fint, hvis det bliver sædvane at modtage en ugentlig nyhedsmail fra vores åndelige vejleder.

jacob@hokland.dk

DEBAT

Tekst | Thomas Leslie Nicholson, 1. semester

LEDELSESSTIL

Tekst | Kim Minke

SVAR

Hvem/hvad/hvor er Kim Minke? Svar til Thomas Leslie Nicholson

Jeg er bekymret. Jeg har endnu ikke studeret på skolen i to uger, og alligevel er jeg bekymret. Det er hverken kommatest eller et Medianet mere uoverskueligt end Einsteins relativitetsteori, der er årsagen. Jeg er bekymret for rektor Kim Minke. Der er fra mange sider blevet snakket højt om hans manglende tilstedeværelse og end ikke for at pointere, at han faktisk findes, har han vist sig. Der er godt nok nogle ældre elever, der "vist nok" har set ham. Men hvordan kan de være sikre? Har nogen tænkt på, om Kim

Minke i virkeligheden er en fiktiv person eller et pseudonym? Måske er det én af de studerende, der er den sande rektor - hvem ved? Og hvad tror de internationale studerende? At han er en Vågehval (den engelske betydning af "minke")? Det ville i det mindste give ham en god undskyldning for ikke at vise sig på skolen. Hvis nogen derude har svar, så hjælp mig - hvem/hvad/hvor er Kim Minke???

nicholson@mail.djh.dk

Det er godt nok tidligt, du er bekymret. Jeg fik ikke sagt goddag til det nye hold denne gang, men vi får andre muligheder for at træffes. I øvrigt er jeg på DJH hver dag fra 8-17, og som alle medarbejdere og mange studerende ved, står min dør altid åben.

Dit læserbrev har et ekko af en lidt naiv forståelse af begrebet synlig ledelse. Synlig ledelse er, at man oplever resultater af ledelsesprocessen. Det vil for dit vedkommende sige, at optagel-

sesproces, uddannelsesindsats, praktikordning, internationale samarbejdsaftaler, bibliotek, understøttet læring, institutionens placering i uddannelsesbilledet, undervisernes kvalifikationer og sammensætningen af dem, teknologisk udstyr, udviklings- og forskningsindsats og meget mere er i orden og helst fremragende.

Det er det, jeg står for. Jeg sidder ikke i kantinen eller i fredagsbaren for at skabe psykologisk velvære blandt de studerende og være - naivt - synlig. Det vil min

tid være dårligt anvendt på. Hvis du derimod mærker problemer på de nævnte eller andre områder, må du sige til.

Hvis du stadig efterspørger synlighed, kan du til enhver tid downloade mit billede her ; -)

<http://domino.djh.dk/appl/djh/blogs/mediebrokker.nsf/dx/kontakt.html>

km@djh.dk

Tekst | Jakob Skovgaard Nielsen, 1. semester

COMPUTER-POLITIK

Forvist til bageste række

Forelæsning i Frøberts. Den første af slagsen. Studerende, der ønsker at benytte mac eller pc til notatskrivning, bliver bedt om at flytte til bagerste række. Der er studerende på semestret, som ikke kan koncentrere sig, når der bliver brugt computere under forelæsningen. Ved at flytte computerbrugere bagud bliver de studerende, der bruger papir og blyant, ikke distraherede

af blinkende skærme og lyde fra andres computere. Blink og lyde fra computere...?? Der kommer meget få blink fra min computer, og lyden er slået fra.

Jeg undrer mig. Pakker mac'en væk, men undrer mig stadig. Jeg har ikke lyst til at sidde bagest. Kan det virkelig være rigtigt, at man skal "straffes" for at benytte sig af computerens fordele i forbindelse med

undervisningen? Distraherer en computers tilstedeværelse virkelig mere end indtagelse af frokost og slik, ham, der sover eller hende, der tegner? Er vi ikke i gang med en uddannelse, der skal ruste os til at blive kompetente aktører i en branche, hvor det går stærkt? Er en del af dette ikke at vænne sig til at kære mange indtryk på én gang og lære at multitask? Dette kan virke som en min-

dre detalje for nogen. Men jeg undrer mig stadig. Jeg kunne selvfølgelig også tage notater i hånden og skrive dem ind på min computer, når jeg kommer hjem. For så får jeg stoffet to gange, og så hænger det bedre fast. Tidskrævende dobbeltarbejde ville nogen mene. Også undertegnede. Så jeg undrer mig.

Jeg tænker, det ville være nemmere, hvis de studerende,

der har problemer med at koncentrere sig, placerer sig forrest i Frøberts. Så er der ingen barrierer mellem afsender og modtager. Så er resten af pladserne ledige til de studerende, der er i stand til at modtage mere end et indtryk af gangen. Og så kan vi bruge mac'en, hvis vi lyster. Og så er bageste række ledig til dem, der bare gerne vil sidde bagest.

skovgaard@mail.djh.dk

Tekst | Jakob Herskind, 7. semester

MEDIESPECIALE

Tekst | Henrik Berggreen, 2. delsleder

SVAR

Mediespeciale på afveje

Et år før endelig og forhåbentlig vellykket afsked med DJH sidder jeg som nyslået 7. semesterdronert og undres. Skoledagene henslæber jeg foran en blankvid Mac og en kompetent underviser, der, efter devisen "Jeg viser jer hvordan, hvorefter I selv prøver", forsøger at overbevise mig om multimediet og flashprogrammeringens lysageligheder. Indrømmet, det ser ud til at lykkes i forhold til broderparten af mine medstuderende. Mig? Jeg bliver derimod mere og mere forbitret for hver dag, der går.

Et mediespeciale kalder DJH 7. semester. Et lille halvt år, hvor den studerende i ordlydens natur specialiserer sig indenfor en medieplatform. Tanken er vel, at vi derefter er klædt lidt bedre på til et professionelt liv som enten TV, radio eller avisjournalister, som pressemedarbejdere i en privat eller offentlig virksomhed, eller som websmørere, der kan udtænke journalistiske produk-

ter til nettet i både ord, lyd og billeder. Glimrende, og egentlig blot en honorering af kravet til skolen om at levere en vis alsidighed. Hvad der til gengæld ryster min forestilling om, hvad ret og rimelighed er for en størrelse, er, at studerende, der netop er vendt tilbage på bænken efter 18 måneders virkelighed, og derfor må formodes at have en erfaringsbaseret og reflekteret mening om, hvad de vil bruge deres uddannelse til, ikke kan få lov til at dykke dybt i netop den medietype, som de brænder for at leve i, med og af i årene fremover.

Af årsager som jeg kun kan gætte som værende rent logistiske, har hver fjerde studerende ikke fået sit medieønske opfyldt. Undertegnede havde kun én mission med dette semester, nemlig trykte medier, men måtte kort før årsskiftet konstatere, at hensynet til holdstørrelser og fastholdelse af undervisere (!) åbenbart vejer

tungere end hensynet til, hvor den enkelte studerendes kompetence og motivation ligger. Jeg anerkender, at en mild grad af tvang kan retfærdiggøres, når det gælder tilrettelæggelsen af 1. dels-uddannelsen, hvor man som studerende endnu kun har løse idéer om, hvilken motorvej man i sidste ende skal køre ud af, men at reducere netop hjemvendte - og halvt flyvefærdige - journalister til magtesløse redeunger og fordele dem efter kriterier, som jeg endnu ikke har hørt gode argumenter for, er fagligt uforvarsomt, spild af skønne kræfter og hovedrystende enestående.

jakob@mail.djh.dk

Svar til Jakob Herskind

Det er en skam, at ikke alle studerende kan få opfyldt deres ønske om mediespeciale og fagspeciale på 7. og 8. semester, men sådan er det, og sådan vil det efter min vurdering altid være. Der er mange hensyn, der skal vægtes: alsidighed - som du selv anfører - økonomi, logistik, de studerendes ønsker osv. Når alt det skal spille sammen, er det umuligt at give alle studerende mulighed for at få deres 1. prioritet på 7. og 8. semester. Faktisk synes jeg, det er ret godt, at vi kan tilbyde 75-80 procent deres førsteprioritet både på 7. og 8. semester. Og "fastholdelse af un-

dervisere", som du anfører med både spørgsmålstejn og udråbstegn, spiller ingen rolle. Skolens aktivitetsniveau er så stort, at der er rigeligt at lave.

Når du ikke har hørt gode argumenter for fordelings-kriterierne, er det måske, fordi du ikke har hørt efter. Det væsentligste kriterium er netop, at så mange som muligt skal have deres 1. prioritet, og argumenterne er dem, du selv angiver. Og så er jeg nysgerrig: Når du siger, at det er "hovedrystende enestående" - hvad mener du så?

hb@djh.dk

Levering

Alle indlæg sendes til ib@mail.djh.dk i Word .doc eller .rtf-format. Husk rubrik, fulde navn, semester / stilling og e-mail-adresse i dokumentet.

Omfang

For indlæg og svar gælder det, at de maksimalt må fylde 2500 anslag (inkl. mellemrum), og hvis debatten strækker sig over flere numre maksimalt 1600 anslag.

Redigering

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte indlæg. Desuden at vælge indlæg fra, såfremt der ikke er plads til alle indkomne - eller hvis redaktionen vurderer, at et

indlæg falder uden for avisens område.

Klommen

Er på maksimalt 4500 anslag. Kontakt redaktionen.

UDENFOR

Tekst | Jørgen Skadhede Foto | Jan Dago

PRAKTIKANT PÅ JP

Praktikanter i Muhammed-konflikt

Syv DJH'ere begyndte i praktik på Jyllands-Posten dagen efter den første bombetrussel

Mobiltelefonen på min kollegas sofabord bryder freden. Det er jourhavende og beskeden er klar: "Vi har fået lov at komme ind igen, så kom tilbage på jeres pind."

Halvanden time tidligere forlod vi bladhuset i Viby til tonerne af en evakueringsalarm med en decibelstyrke på omkring de 150.

På nær et par hvinende piger fra kantinen går folk stille og roligt ud i den kolde februaraften, mens morgendagens avis bliver diskuteret.

"Hvor mange linjer har jeg til min historie?" spørger en ivrig journalist.

Helt så seriøse er vi ikke på sporten. Bortset fra jourhavende, som deadline med sin snarlige ankomst ånder nådesløst i nakken, vælger vi andre at tage hjem til en kollega med fladskærm og øl på køl for at se håndbold.

Men nu er hyggen forbi. Jeg bundler min Royal i en fart. Avisen skal ud. Velkommen til virkeligheden.

Første skoledag

Tilbage på redaktionen får jeg strikket min første artikel sammen. Den handler om superliga-klubbernes nye indkøb i vinterpausen. Men det er nok ikke lige det, jeg vil huske vores "første skoledag" for.

Snarere vil jeg huske den for blå blink, bombetrusler og et

ekstraordinært sikkerhedsmøde for alle medarbejdere.

Det var på det møde, at vores chefredaktør, en lettere ophidset Carsten Juste, foran TV2's kameraer blev grebet af stemningen og hvædede:

"De skal, fanden tag mig, ikke bestemme, hvad der skal stå i vores avis!"

Og vi klappede, gjorde vi. Det er nemlig os, der holder ytringsfrihedens fane højt. Også selvom Uffe, Dansk Industri og Mærsk himself ikke kan li' os. Det er vist nok noget med nogle kroner, nogle øre og en smule fetaost, de er sure over.

Paranoiaen breder sig

Men vi holder alligevel den dér fane højt. Også selvom paranoiaen stille og roligt sniger sig ind på os.

"Mor, vil du ikke nok lade være med at tage på arbejde i dag?," sagde den lille pige ængsteligt til en af mine kollegaer en morgen.

Så er det trods alt lettere for os uden børn at berolige en lettere bekymret mor over telefonen. Men paranoiaen sniger sig stadig ind. Damerne i receptionen glormistroisk på mig, når jeg stadig ikke helt scenevant møder ind og prøver på at se ud, som om jeg er gammel i gårde.

"Arbejder du her?"

De kan godt kende mig nu, men det har ingen betydning. For i øjeblikket skal jeg hver morgen vise mit adgangskort til et kækkebrød af en vagtmand for at komme ind.

Adgangskortet er nu ikke kun af det gode. Forleden aften stod jeg i Seven Eleven og blev pludselig helt klam. Jeg var ved at køre dankortet gennem terminalen, da jeg kom i tanke om, at adgangskortet med tydeligt JP-logo nu lå øverst i min kortholder. Synligt for den unge indvandrer lige bag mig. En fyr med tydelig Århus V attitude aka don't mess with me eller jeg smadrer dig, hættetrøje og løse joggingbukser. Jeg kunne fornemme, at han stod og stirrede harmfuldt på mig.

Heldigvis var det bare paranoiaen, der spillede mig et puds. Godt nok stirrede han utålmodigt på mig, men det var kun på grund af min nølen, og han bar hverken træningstøj eller hætte.

Kan vi få pizza?

"Er der mon overhovedet noget pizzeria, som vil bringe noget som helst herud?," spurgte min kollega tvivlende en søndag aften på bladet.

Det ville de godt. Med et par sikkerhedsvagter i baggrunden vover jeg mig ud ad hovedindgangen for at tage imod pizzabuddet. En arabisk udseende teenager nærmer sig

nervøst. Vi er begge lidt beklemte ved situationen og siger derfor ikke noget. Men knægten bryder isen og begynder at interviewe journalisten:

"Hvordan er det gået i dag?"

Har I haft nogen bombetrusler?"

"Nej, i hvert fald ikke nogen der er blevet taget så seriøst, at vi er blevet evakueret," svarer jeg ham.

Han smiler og ser mig lige i øjnene.

"De er skøre i hovedet," siger han og ryster på sit eget.

Der er åbenbart stadig mennesker derude, som godt kan li' os. Og mellem alle de vrede mails i min inbox fra muslimer over hele verden dukker der også støtterklæringer op.

"Jeg er begyndt at købe alle de danske varer, jeg kan komme i nærheden af i de parisiske supermarkeder for at støtte jeres kamp for vores alle sammens ytringsfrihed," skriver en franskmænd blandt andet.

Det er rigtigt. Jeg sætter mig tilbage til tastaturet. Ingen skal prøve på at krænke min ytringsfrihed. Jeg skriver, hvad der passer mig. Den her historie skal ud til offentligheden. Uanset hvilke uoverstigelige konsekvenser den så måtte få. Og jeg vil ikke sige undskyld.

VM i brydning skal afholdes i Herning i 2009!

skadhede@mail.djh.dk

FROSSET UD | JP-journalisterne gjorde, hvad de kunne for at holde varmen i vinterkulden.

Tekst | Alison Northcott

CARTOON CRISIS

Unprecedented controversy brings the world press to Copenhagen

The International Semester program reported from Copenhagen's International Press Centre and witnessed frontline coverage of the cartoon crisis

In her office at the International Press Centre (IPC) in downtown Copenhagen, Lisbet Metcalfe lights another cigarette. She is visibly frazzled and tired from juggling endless calls from hundreds of international journalists since the cartoon crisis erupted here. She says she has never witnessed a story of this scope in Denmark.

"It just started out as being an international, Danish, small story and it's now a scenery of nightmare, which I've never experienced in my 27 years in the foreign office," she says.

Metcalfe is Minister Counselor at the IPC, an in-

dependent body of the Danish Foreign Affairs ministry. The IPC in Copenhagen operates as a centre for information, sources and other crucial resources for foreign journalists working to meet deadlines for media outlets around the world.

"Epicentre of global news"

There are normally 135 accredited journalists working out of Copenhagen. In recent weeks, however, media activity in Denmark has been anything but normal. Metcalfe says the number of journalists in Copen-

hagen has doubled as large-scale media outlets send reporters and stringers to the one-time fairytale country where this controversy was born.

"This is the epicentre of global news right now," says Charles Ferro, an American freelance writer who has worked in Denmark for 27 years. "I think I'd dare say nothing like this has ever happened in the history of the world, where a newspaper in one country just creates such a situation around the globe."

Despite the uproar about the cartoons, Ferro continues his work at his office in the IPC, wri-

ting and researching for the stories he is writing. But any news coming out of Denmark, he says, is overshadowed by the escalating world-wide controversy.

"This is dominating. It's incredible. It's amazing," he says.

Extraordinary story for Denmark

Flemming Ytzen, Deputy Foreign Editor at Politiken, says this story is "unprecedented."

"It is extraordinary. It's an extraordinary story," he says. "This is by far the largest international crisis that Denmark has been involved in since World War II,"

Ytzen says. "This... will impact not only Danish foreign policy and European policy, but international relations as a whole."

Ferro predicts the events that have transpired in recent weeks will have a lasting impact on the media worldwide.

"I think this case is definitely going to set a precedent for editors around the world," he says.

"Editors will definitely think twice about doing anything potentially offensive."

alison@mail.djh.dk

Tekst | Anni Lyngskær Foto | Jakob Dall

PORTRÆT

ARBEJDE | Lige nu er Connie Hedegaards plads på Christiansborg, men hun afviser ikke, at hun vender tilbage til journalistikken på et tidspunkt.

Politiker med en holdning til journalistik

Miljøminister Connie Hedegaard har en fortid som journalist – og formentlig også en fremtid, selvom hun lige nu er optaget af at få danskerne til at forstå, at det er vigtigt at tænke på miljøet

”Der er da historier, hvor jeg tænker, hvor er det ærgerligt, jeg ikke har Deadline i aften, fordi der er en eller anden, jeg gerne ville stille et par spørgsmål...”

Connie Hedegaard har været miljøminister i over halvandet år. Men der er dage, hvor hun savner tiden som vært på DR2's nyhedsudsendelse Deadline og andre dage, hvor hun drømmer om at blive skrivende journalist igen.

Marxistisk bastion motiverer til politik

Det kom da også bag på hende, dengang hun blev spurgt, om hun ville være med til at regere Danmark fra posten som miljøminister og ikke mindst, da hun pludselig havde sagt ja.

Hun var med sin mand og to sønner i deres sommerhus i Sverige, da mobilen ringede med Bendt Bendtsen i den anden ende. Der var ikke lang tid til at tænke i.

”Spørgsmålet er, om jeg ville stå om fem år og fortryde, at jeg ikke gjorde det, da jeg havde chancen.

Du kan ikke rationelt tænke dig frem til at sige ja eller nej. Det svære var i virkeligheden at vælge journalistikken fra. Men det hjælper lidt, at jeg bilder mig ind, at jeg ikke har sagt helt farvel til den endnu,” fortæller Connie Hedegaard.

Connie Hedegaard vokser op i 1960ernes Holbæk sammen med sine brødre. Forældrene har en kiosk, hvor børnene hjælper

til med at sælge is og pølser. Det er en nødvendig hjælp, for at forældrene kan få det hele til at løbe rundt.

Om aftenen ved middagsbordet bliver der diskuteret politik, og hvad der rører sig i samfundet.

”Mine forældre var engagerede og forholdte sig til, hvad der blev sagt i TV- og Radioavisen, men min interesse for politik opstod først rigtigt, da jeg gik ind i studenterpolitik,” siger Connie Hedegaard.

En sammenslutning, som hun kalder ”en af de sidste marxistiske bastioner”, holdt til på litteraturvidenskab på Københavns Universitet i slutningen af 70'erne. Det får hende til at reagere, og hun engagerer sig i Konservative Studerende.

”Det blev jeg nødt til, hvis jeg skulle komme igennem studiet,” siger hun.

Indtil da havde hun ellers holdt sig fra politiske ungdomsorganisationer, fordi hun mener, at man tidligt nok kan få påklaret et mærkat.

Fra Borgen til Berlingske

Hun bliver kandidat i litteratur og historie fra Københavns Universitet i 1991 og er samtidig blevet valgt til folketinget. Hun fortsætter sin karriere i Det Konservative Folkeparti frem til 1990, hvor hun skifter Christiansborg ud med Berlingske Tidende. Egentlig har hun hele tiden haft en plan om at bruge sin uddannelse til at skrive og arbejde som journalist.

”Jeg søgte ikke ind på journalistuddannelsen, fordi jeg syntes, den var lidt for lidt om lidt for meget. Jeg ønskede et fagligt speciale,” forklarer Connie Hedegaard.

Sandsynligheden taler for, at Connie Hedegaard skal tilbage til journalistikken en dag.

Dels savner hun den indimellem, og dels kan hun ikke forestille sig at være politiker

“ —————
Jeg søgte ikke ind på journalistuddannelsen, fordi jeg syntes, den var lidt for lidt om lidt for meget.

— — — — —
— Connie Hedegaard —

resten af sit arbejdsliv. Når hun taler om journalistikken, kan hun nærmest lyde som en forårskåd teenager, der har mødt sin første kærlighed.

”Jeg er ikke stødt på noget i mit arbejdsliv, der er mere fantastisk end at være journalist. Da jeg var helt ny på Berlingske Tidende, blev jeg sendt til Sverige for at dække Rigsdagsvalget. Det at tage ud i verden, og det fantastiske ved at skrive det bag efter. Hvis jeg skulle være noget andet i morgen, så skulle det være journalist,” erklærer Connie Hedegaard.

Troværdighed er nødvendigt

At Connie Hedegaard har en holdning til journalistikken, skal der ikke herske nogen tvivl om. For eksempel mener hun, at der bliver lavet alt for mange historier med kun én kilde.

”Hvis man ringer til en kilde, har man en god historie, men hvis man ringer til to eller tre kilder, har man en helt anden historie eller finder ud af, at der slet ikke er nogen historie,” siger Connie Hedegaard.

For hende er det absolutte nøgleord i al journalistik: troværdighed. Det gælder både troværdighed for journalisten, produktet og det medie, journalisten kommer fra.

”Det er troværdighed, pressen skal leve af og overleve på. I det enorme bombardement af informationer, der er i dag, handler det om, hvem der er mest troværdig. Så faglighed er alfa omega også for uddannelsesinstitutionerne.

Det er vigtigt, at der gives tid til research og at tilføre historien faglighed og dermed troværdighed, for ellers er der ikke behov for journalister i fremtiden. Alle journalister skal ikke bare være hurtige generalister,” siger Connie Hedegaard.

Selvom hun af og til drømmer om at komme tilbage til journalistikken, er det selvsagt miljøministerposten, der lige nu fylder hendes tid. Og hun har en helt central mission: Danskerne skal lære at passe på miljøet sådan, at vores efterkommere også får glæde af de ressourcer, den vestlige

verden i høj grad benytter sig af.

”Vi har alle sammen et ansvar, der rækker længere ud end i dag og i morgen. Den moderne livsstil i den vestlige verden har en pris. Vi skal ikke bruge flere ressourcer end, hvad vi kan levere tilbage igen,” slår Connie Hedegaard fast.

Der skal være plads til en familie

Det er svært at komme uden om, at Connie Hedegaard er en kvinde med magt, og det har hun det for så vidt godt med. Gennem tiden har hun formået at kombinere familielivet med en karriere. Men det kræver sit, og det har kostet kampe indimellem.

”Da jeg var chef for Radioavisen duede det bare ikke, at DR's chefkreds skulle holde først et firedages møde og så videre til et todages møde et andet sted, samtidig med at jeg skulle passe mit chefjob og to børn. Der må man tage nogle af de kampe, og det mener jeg, at kvinder har pligt til stadigvæk. Også selvom det somme tider kan være bøvlet og træls,” siger Connie Hedegaard.

Hun mener, at det er nødvendigt, at man som chef ikke honorerer, at ens medarbejdere arbejder til langt ud på aftenen, fordi det ikke hænger sammen med også at tage et ansvar for en familie med små børn.

anni@mail.djh.dk

Tekst | Peter Vesterlund

YTRINGSFRIHED

Jordansk avis opfordrer DJH'ere til at missionere

The Jordan Times forventer, at to tidligere praktikanter vil formidle det arabiske budskab om tolerance til danskerne

Henrik Elkher fra 8. semester blev noget forundret, da Illustreret Bunker viste ham en leder fra avisen Jordan Times.

Under overskriften "No freedom without responsibility" rettes en skarp kritik mod Jyllandsposten og regeringen, som bør undskylde over for den arabiske verden. Men ud over at anbefale muslimske organisationer i Danmark at smide "a huge, fat lawsuit" på Jyllandsposten, kommer avisen med en mere usædvanlig opfordring: De to danske journaliststuderende, der sidste år var i praktik på avisen, bør sprede den arabiske forståelse af tolerance og hensynstagen til hinanden.

"Vi fik en god behandling i

Jordan. Men jeg har ikke tænkt mig at fungere som missionær og gå rundt og fortælle, hvordan en araber er," siger Henrik Elkher, som ikke i forvejen var bekendt med opfordringen til at blive aktør i den storpolitiske debat.

Redaktionen på The Jordan Times efterlyser "retfærdighed og respekt" fra Danmark, og det skal de to DJH'ere altså være med til at skabe.

"I lyset af, at The Jordan Times i seks måneder var vært for to unge, danske praktikanter fra Danmarks Journalisthøjskole, har vi god grund til at tro, at dette nemt kan blive opnået," skriver redaktionen i lederen.

Henrik Elkher har haft en god praktiktid i det arabiske

monarki, men er nu noget overrasket over avisens forventninger til ham. Det chokerer ham dog ikke.

"Jeg har ikke det store problem, med det der står. Hvis jeg taler med nogen, vil jeg fortælle, at jeg generelt havde et godt indtryk af folk dernede. Men jeg vil ikke lave min egen hjemmeside, om hvor gode arabere er."

Ytringsfrihed – til en vis grænse
Seks måneder på et konservativt, arabisk dagblad har ikke ændret Henrik Elkheres opfattelse af ytringsfrihed.

"Jeg har altid været fortalende for ytringsfriheden. Jeg synes faktisk, at man bør have endnu

større mulighed for at ytre sig i Dagens Danmark. Blasfemiparagraffen skulle afskaffes. Men rent moralsk mener jeg, det var forkert at bringe tegningerne," siger han.

The Jordan Times er ifølge Henrik Elkher en traditionel avis med stor tilknytning til regeringen og med økonomisk forbindelse til kongehuset. Ifølge jordansk lovgivning må man ikke kritisere landets statsoverhoved, kongen, mens det er i orden at skrive kritisk om regeringen.

"Men problemet er, at en del redaktører har forbindelse til regeringen. Jeg løb ikke ind i begrænsninger af ytringsfriheden, men jeg kendte jo også reglerne i forvejen. På den måde er der jo

allerede en form for selvrensning."

Henrik Elkher er halvt egyptisk, men er ikke selv muslim. Hans efternavn betyder "Den Gode" på arabisk.

eggert@mail.djh.dk

PRAKTIKANTER I JORDAN

- Læs selv lederen: www.mem/qn_news_story_s.asp?StoryId=123702
- Læs Thomas Gringers beretning om opholdet i Jordan: www.djh.dk/praktik/jordan.pdf

Tekst | Casper Høygård Foto | Uffe Weng

CAVLINGPRIS

Cavling-vindere savner undersøgende journalistik

Årets Cavling-vindere mener, at der på tv-redaktionerne ikke er nok opbakning til at producere undersøgende journalistik

De to Cavling-vindere, Michael Klint og Christian Andersen, kunne endnu en gang sole sig i anerkendelsens lys, da de 8. februar besøgte et propfyldt Frøberts Auditorium på Danmarks Journalisthøjskole.

De to journalister fik prisen for tv-dokumentaren 'Hævet over mistanke', der var en efterfølger til 'Under Anklage'. I udsendelserne efterforsker de den 21-årige Jens Arne Ørskovs mystiske død i forbindelse med en politianholdelse.

"Det, der var så ræddent i den sag, var, at de to politimænd, der var involveret i anholdelsen, blev vurderet af statsadvokaten. Når systemet overvåger sig selv, så bliver det hurtigt noget indspist noget," siger Michael Klint.

For meget let fordøjeligt

Priskomiteén sagde blandt andet om den prisvindende dokumentar, at det var "en sjældent velfortalt tv-historie, som understreger vigtigheden af undersøgende og samfundsrelevante journalistik i en tid, hvor flygtige og let fordøjelige udsendelser præger en stor del af sendefladerne på dansk tv."

Og netop de let fordøjelige udsendelser er mere prioriterede på tv-stationerne. Der er simpelthen ikke afsat ressourcer nok til at lave dokumentarudsendelser. I øjeblikket er Danmarks Radio, ifølge de to journalister, nede på at producere seks tv-dokumenta-

VINDERE | Cavlingvinderne, Michael Klint og Christian Andersen, støtter hinanden.

rer om året.

Opbakning vigtig

Cavling-vinderne mener, at stædighed er en uundværlig egenskab.

"I denne her sag ville vi ikke stille os tilfredse med politiets forklaringer. Vi vidste, at vi havde ret, og det holdt vi fast på," fortæller Christian Andersen.

"Og der synes vi, at det er

vigtigt, at man bakker hinanden op, hvis man har en god idé. Så gode historier ikke går tabt," supplerer Michael Klint.

De føler begge, at der mangler opbakning på redaktionerne. Derfor er meget af det indledende arbejde med 'Hævet over mistanke' lavet i de to journalisters fritid, før de fik 'go' fra redaktionen.

"Men jeg ved ikke, hvor længe

jeg kan holde til at arbejde på denne her måde," siger Christian Andersen, der til daglig arbejder i DR's undervisningsafdeling.

Stædigheden skal også bruges på fortsat at få lov til at lave undersøgende journalistik. "Vi vil meget gerne lave en tre'er, hvor vi endegyldigt får ret. Myndighederne skal give sig, så Jens Arnes mor, Jonna, får medhold i retten," siger Michael Klint.

Vækker sagen til live

Mens Michael Klint tidligere har modtaget en Cavling, var det for Christian Andersen første gang.

"Det var fedt. Det var den bedste dag i mit liv," fortæller han og fortsætter:

"Det er en anerkendelse af vores arbejde, og et tegn på at undersøgende journalistik stadig er vigtig. Det er også fedt, fordi Cavlingprisen har givet sagen mere opmærksomhed, end udsendelsen gjorde."

Udsendelsen fik dog ikke så mange seere. Kun 521.000. Til sammenligning fik Hammerslag i samme gode sendetid dagen inden 928.000 seere. På trods af seernes dom, er det den klare holdning fra de to prisvindere, at vi har brug for meget mere undersøgende journalistik.

"De siger, at vi skal være vagthunde. Men sandheden lige nu er, at det er en vagthund uden tænder," siger Michael Klint.

jernholm@mail.djh.dk

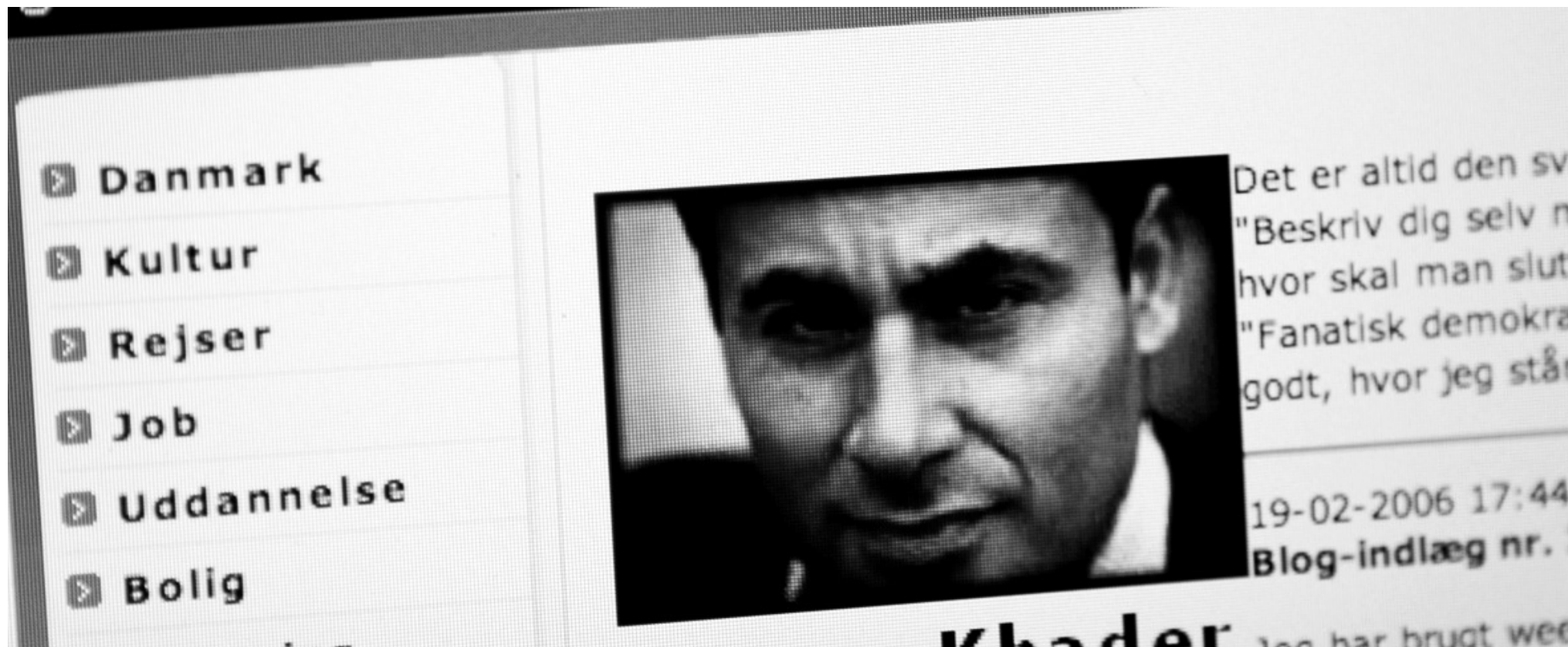
- 'Hævet over mistanke' blev sendt første gang 9. november på DR1 og kan ses på nettet <http://www.dr.dk/dokumentar>

NYE MEDIER

Illustreret Bunker sætter i dette halvår fokus på medieverdens hastige udvikling i en serie af artikler om nye medier. Første bidrag bringer vi i dette nummer. Det handler om blogging.

Tekst | Andreas Hørup Nilsson Foto | Uffe Weng

BLOGGING

Blogging ... Hvad hulen er det nu lige, det er?

Blogging er ingen nyhed, men på det seneste er det blevet mediernes mulighed for at skabe noget så vanskeligt, som interaktion med læser, lytter og seer

"Læs hele bloggen og kommenter på hjemmesiden." Den 17. februar kan man på forsiden af Urban læse forside-notitsen "Demokratiske Muslimer på Fremmarch". Gennem initiativtager Naser Khader kan artiklen fortælle, at det nystartede netværk "Demokratiske Muslimer" er hastigt voksende med op mod 900 medlemmer og 5000 støttemedlemmer. Under artiklen er der en opfordring til at møde Naser Khader på urban.dk, hvor han har sin egen weblog. "Læs hele bloggen og kommenter hans synspunkter på hjemmesiden," skriver de.

Nyt ord for gammelt fænomen

Weblog – eller blog, som det populært bliver kaldt – er en opfindelse, der har eksisteret næsten lige så længe som internettet selv. Weblog'en er først og fremmest webificeringen af de gammelkendte dagbøger og logbøger, som i det virtuelle miljø har udviklet sig, som følge af de muligheder teknikken giver. I første omgang var det grænsedbrydende ved weblog'en muligheden for at offentliggøre personlige tanker, der hidtil havde været forbeholdt skriblerier i dagbøger eller lignende, som ikke umiddelbart kunne publiceres på tværs af kontinenter. Det i sig selv betød fx, at bloggeren Salam Pax blev

verdenskendt som "The Baghdad Blogger", da hans blog gav verden et indblik i en almindelig irakers liv under optakten til krigen i Irak. Et nyere eksempel er "køb dansk"-kampagnerne, der kører i forbindelse med sagen om Muhammed-tegningerne. Her har opfordringer fra forskellige weblogs (fx michellemalkin.com) givet danske varer en hjælpende hånd til at øge salget for at opveje boykotkampagner fra andre sider.

Interaktivt avisepapir

På urban.dk finder man efter et par klik frem til Naser Khaders blog. Her har han fået selskab af avisens bagsideskribenter, der er blevet udsat for lidt mediekonvergens og har fået kopieret deres skæve klummer ind på sitet. Avisens fodboldeksperter og Urbans chefredaktør, Dorthe Carlsen, er også listet som bloggere. Naser Khader har skrevet to indlæg og følger i det sidste af dem op på de kommentarer, der er kommet til det første. I indslaget reflekterer han lidt over nødvendigheden af, at han fylder meget i netværket i den første tid. Han fortæller, at han har brugt weekenden på at få styr på de mange tråde i projektet. Og så tillader han sig selv, at kaste et sarkastisk "godmorgen" efter et par kommentarer til den første blog. Kommentarerne påpeger, at det nye netværk deler

muslimerne. "Muslimerne er jo netop delt," siger han.

Chefredaktør Dorthe Carlsen bidrager med et enkelt indslag: den interaktive avis. Her stiller hun spørgsmålstejn ved, om en avis trykt på papir kan være interaktiv og være i tæt dialog med læserne. Hun svarer selv, at det er ambitionen for Urban, og at hun rent faktisk tror på, at det er muligt.

Et hurtigt kig rundt på andre mediers hjemmesider afslører, at også de gør brug af weblogs. På Dagbladet Informations hjemmeside har debatredaktør Anders Jørgensen modtaget 151 kommentarer for endnu et bidrag i debatten om ytringsfrihed og afbrændte ambassader. En stor del af kommentarerne er redaktørens egne som svar på læsernes indlæg.

Weblogs til diskussion og debat

De seneste års udvikling af mulighederne for weblogs har primært gået på, at interaktionen mellem blogger og læser er steget, og weblog'en er blevet et forum for diskussion og debat. Den udvikling har de udenlandske og senest de danske medier taget til sig, og de bruger nu weblog'en som en mulighed for at være i direkte kontakt med mediebrugerne. Læser, lytter og seer kommenterer på indslag

og artikler, og journalister og redaktører giver mange gange et svar retur.

Det sker samtidig med, at en række gratis weblog-værktøjer er blevet tilbudt på nettet, så enhver kvit og frit kan bolte sig i klummeskrivningen. Det betyder, at der i dag bliver oprettet 70.000 nye blogs – hver dag.

Mediebrokker og Medianet

Danmarks Journalisthøjskole har også givet sig i kast med at blogge. Højskolens weblog er navngivet "Mediebrokker". På mediebrokker handler det om medier og journalistik. Bloggerne – for der er flere – er højskolens ansatte, som giver deres bud på alt mellem, ja ... medier og journalistik. Så hvis du er i tvivl om, hvad Pia Færing mener om drengenes engagement på Journalisthøjskolen eller gerne vil vide, hvad Solveig Schmidt har af input til debatten om de 12 Muhammed-tegninger, så er mediebrokker et godt sted at starte. Og et godt sted at fortsætte. På de fleste weblogs har du nemlig mulighed for at kommentere og diskutere videre med underviserne, hvis du har lyst. Hvor klummeskrivningen på Mediebrokker er forbeholdt underviserne, har du som studerende på Journalisthøjskolen til gengæld din egen weblog på Medianet, hvor du

sætter dagsordnen. MySite giver mulighed for, at du med ganske simple manøvrer kan udfolde dig som online-klummeskribent på den halve tid af, hvad det tager at komme igennem kantinekøen i middagstimerne.

FAKTABOKS

- ▶ Weblog: Weblog'en som en slags dagbog, der er tilgængelig for alle på internettet, og hvor indlæg er opført i omvendt kronologisk rækkefølge. – se fx blogger.com
- ▶ Blog: Den hyppigt brugte forkortelse af Weblog.
- ▶ Blogger: Er i virkeligheden to ting. For det første er det ordet for dig, mig, os, hvis vi ejer en weblog – vi er bloggere. Men det er også udsagnsordet – den aktive handling man udfører, når man skriver i sin blog – man blogger.
- ▶ Post: Post'en er den enkelte besked eller tekst som blog'eren posterer i sin weblog.
- ▶ Moblog: Moblog'en er ligesom webloggen et online medie, men den består først og fremmest af billeder, som mobloggeren har taget med sin mobil og uploadet direkte til nettet fra mobilen – se fx moblog.tv2.dk eller textamerica.com

[Bidende Satire]

Månedens Stedfortræder:

Efter offentliggørelsen af Muhammedtegningerne har Flemming Rose valgt at boykotte Danmark og tage på ferie. Derfor bedes alle henvendelser til Flemming Rose, rettes mod denne måneds stedfortræder, Lillian.

Romancen mellem Lille Roger fra Benin og rumænske Alina fra Junior MGP er slut. Vi har prøvet at få Roger til at flippe den som en DJ og komme videre, men som han selv siger. "Man glemmer ikke sådan lige en rumæner" Vi har ikke hørt fra Lille Roger længe, og er efterhånden temmelig bekymrede. Så hvis I ser ham derude, så stik ham en mønt og bed ham om at ringe.

★ Tegningevitsen! ★

...skulle det forestille dialog?

Din nye bagsideredaktion Vi pisser på folk, der pisser på ting

[Bidende satire] har allieret sig med den legendariske entertainer Tonny Landy i et spændende nyt projekt. Ny forskning viser, at Tonny Landy er en lille smule synsk. Han er måske ikke lige skarp hver gang, men når man tager i betragtning hvor stor popularitet Hjemmet-brevkassen »John ser alt« nyder, så er [Bidende Satire] ikke for fine til at hoppe med på vognen. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at John er betydeligt meget mere synsk end Tonny. Til gengæld svarer Tonny også kun på ét spørgsmål i hvert nummer. Vi har glædet os til at præsentere bagside-brevkassen: "Tonny Landy ser noget"

Tonny Landy ser noget

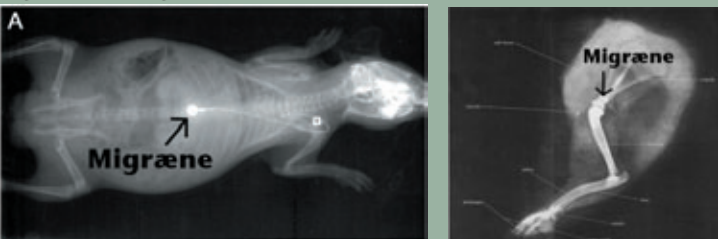
"Kære Tonny. God idé med en synsk brevkasse! Sagen er den, at jeg har fået et problem, som ingen indtil videre har kunnet hjælpe mig med. Alle kender følelsen af at miste, og jeg, Tonny, har mistet en kær evne. Tidligere kunne jeg tisse i meget lang tid, og af den grund behøvedes jeg kun at bruge tid på toiletbesøg én gang om dagen. Faktisk kunne jeg tisse i 1.57 minutter! Da jeg for en uges tid siden skulle på toilettet, var den evne væk. Jeg tisede pludselig som normale mennesker og har gjort det siden. Jeg har prøvet at kalde evnen frem igen med en speciel tisse-vise, som jeg har fået fra den foreløbigt eneste, der har prøvet at hjælpe mig, Vise-healeren Schaifætte fra Vorupør. Det hjalp ikke. Kan du, Tonny Landy, hjælpe mig med at finde evnen frem igen? Jeg skal sådan tisse længe.

Med venlig hilsen, Kåre Welinder, 3.semester."

Svar: Kære Kåre. Jeg ser en stol og et bord, og noget det kunne minde om et skab. Har du prøvet at kigge rundt omkring? I dine jakkelommer? Jeg optrådte en gang i Spejlsalen, da jeg pludselig ikke kunne finde mine læsebriller. Det var meget pinligt, for tidligere samme dag havde jeg pralet af, at jeg altid kunne finde mine ting. Senere fandt jeg brillerne igen, og gæt hvor? – Jakkelommen, selvfølgelig. At være synsk er en gave jeg har fået, men som jeg heller ikke selv helt forstår. Hvorfor kunne jeg ikke se, at brillerne lå i min lomme, spørger du måske dig selv. Sådan fungerer det desværre ikke. Min evne kan jeg ikke bruge for egen, eller Kasper Windings skyld. Jeg ser, at hvis du leder længe nok, skal du nok finde det, du leder efter. Min sjette sans tager sjældent fejl, og jeg kan se, at du nok skal blive glad igen. Du vil desuden møde et nyt menneske, som vil få stor betydning for dig - Selvom det måske kun bliver i få minutter. KH Tonny

OBS:

Fugleinfluenzaen er over os. Et mediehit. Alle prøver at få en del af småkagen. Tankerne bliver ledt tilbage på de herlige tider, hvor kogalskaben huserede. Det kan da godt være, at de døde, danske, tyske svaner ikke ligefrem kradsede af på grund af influenzaen, men det kunne de have gjort! Sidder du nu med en lille knude i maven, fordi du ved, at det snart er slut med historier om døde fugle, så frygt ej. [Bidende Satire] har opsnappet det næste store indenfor sygdomme fra dyr. Den absolut medievenlige Gnavermigræne. Forestil jer hvordan forældre farer ned i kiosken for at købe avisen, så de kan finde ud af om lille Jaspers hamster skal trampe ihjel med en sløv træsko, under påskud af at den er taget en tur til Kos for at få lidt sol. Det bliver herligt. Der er meldt om flere tilfælde af gnavermigræne i det sydøstlige Yemen, og vi har billederne til at bevise det.

Kridt skoene, og se så at få skræmt livet af jeres læsere.

Til undercoverjournalister - klip ud og udspioner folk

De dovne drenge

DJH's mandlige studerende er dovne, slødede drengerøve, der regner med, at mor klarer skærerne hvis tingene går galt, skriver Pia Færing overalt, hvor hun kan komme til det. Generaliseringen viser sig imidlertid, ifølge [Bidende Satire]'s oplysninger, udelukkende at være baseret på utallige gennemsyn af Matthew Broderick-klassikeren "En vild pjækkedag" fra 1986.

[Bidende Satire]'s redaktører har i øvrigt fået afkræftet af vores mødre, at vi skulle være særligt dovne og slødede. Og så har vi fået besked på at vi snart skal komme hjem til krebnetter.

-Selvfølgelig skal vi da det!

På linje med skolens politik om at genbruge kommatesten til eventuelle dumpere og fremtidige studerende har vi valgt at genbruge rebussen fra sidste udgave af bagsiden hvis du ikke gættede den sidst har du nu en enestående mulighed for at quizze med igen god fornøjelse.

Stort tillykke i øvrigt til vinderen fra sidste nummer. Brian Brink Plagborg (Playboy?), 4. semester. Svaret var selvfølgelig: Frank Zappa and The Mothers of Invention

[Bidende Satire]

Ris, ros og Bacardi Razz rettes til bagsideredaktionen, enten ved, at man tropper op selv, eller via mail - bagsiden@mail.djb.dk Spørgsmål til den lettere synske Tonny Landy og quiz-svar modtages med tishånd på den samme adresse. Foto = 100% svar!